

Обреновачке новине

ГОДИНА XIII
1. XI 1988.
БРОЈ 2 (135)
ЦЕНА 800 ДИН.

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И
ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА
ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ
ИЗЛАЗИ СВАКОГ 1. и 15. У МЕСЕЦУ

ЗАВРШЕНА РАСПРАВА О УСТАВНИМ АМАНДМАНИМА У ОПШТИНИ ОБРЕНОВАЦ

ПОДРШКА ЈЕДИНСТВУ И ПРОМЕНАМА

- На 76 зборова у месним заједницама и удруженом раду у којима је учествовало десетак хиљада грађана са оно 400 учесника у расправи, дата једнодушна по држава променама Устава.
- Заједничка седница ОК ССРН и Већа Савеза синдиката: променама Устава СРС до већег степена јединства и заједништва и трајног решења стања на Ко сову.

На 76 зборова у месним заједницама и организацијама удруженог рада Општине, седници СО, њених органа и тела и другим скуповима, на којима је присуствовало око 8.500 радних људи и грађана, а учешће у расправи узело близу 400, дата је безрезервна подршка и прихваћен Нацрт амандмана на Устав СР Србије у тексту нано је предложен од стране Уставне комисије и Скупштине СР Србије, речено је на сводној расправи — заједничкој седници ОК ССРН и ОВ СС, одржаној 27. октобра.

Оцењујући протеклу јавну расправу као конструтивну и аргументовану, уз то „једну од најуспешнијих у задњи низ година”, учесници своје расправе су истакли, још једном, да „промене Устава СРС схватају и прихватају као нужност за брже излажење из друштвено-економске и политичке кризе, решење стања на Носову и даље јачање Југославије”, али и као фактор „обезбеђења већег степена јединства и заједништва у СР Србији”. Уз захтјучан да изреке предложене амандмане, што је минимум промена, Србија стиче, најзад, могућност да своје функције остварује на целој територији, а истовреме и осуду тога јавне расправе у САП Носову као национално обожење, ишљо се и даље: захтеване су радикалне промене када су уставна решења у питању, „ако треба и нови Републички Устав”.

ПРЕДСЕДНИШТВО ВЕЋА СИНДИКАТА О ЗАПОШЉАВАЊУ У ОВОЈ ГОДИНИ

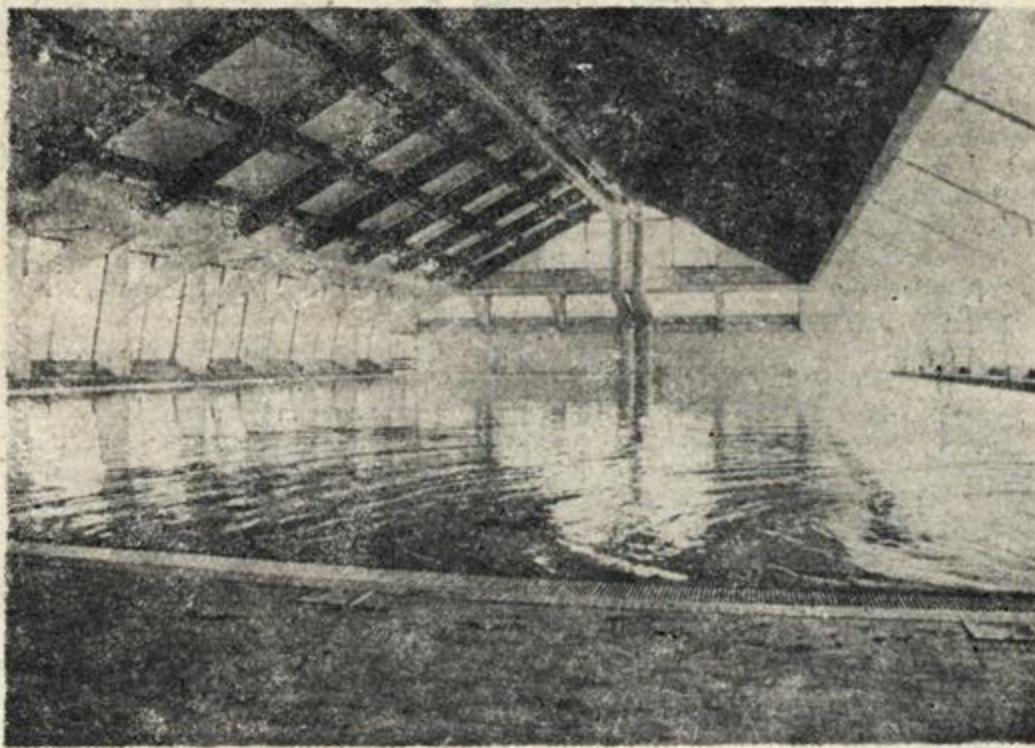
Још корак до плана

Економским документима за ову је 701 радник, што је оцењено као по годину планирано је да број запосле знативно. Али, онај други податак, да је оних буде увећан за 705 радних места. О томе је расправљало Председништво општинског Већа савеза синдиката и окарантерисан је као друштвено ништво општинског Већа савеза синдиката и констатовано: До краја септембра план је испуњен са 99 од 100 радника, а неоправдан. Мимо евиденције СИЗ-а запослење је нашло 251 лице, што такође није у складу са политичким запошљавањем. У циљу превазилажења негативних тенденција, Председништво је инсистирало на продуктивном запошљавању у наредном периоду као и доследнијем извршавању законске обавезе о пријему приправника.

Н. П.

Прорадио зимски базен

(Страна 12.)

НА ПРЕДЛОГ ДРУШТВЕНОГ ПРАВОБРАНИОЦА
САМОУПРАВЉАЊА

ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ У „НАШОЈ ШКОЛИ“?

- На сутрашњој седници о овоме ће се изјаснити скупштински делегати

Оно што се месецима наслућивало, када је у питању рад и пословање РО „Наша школа“, иначе је и озваничено: Друштвени правобранилац самоуправљања општине Обреновац поднео је скупштинским већим предлог за увођење привремених мера у овој организацији. Нако стоји у образложењу „због поремећених самоуправних односа и оштећених друштвених интереса“, што се превасходно манифестише кроз цинично понављање губитана, нерационално коришћење друштвених средстава, стални пад физичког обима производње, недовољно издвајање у проширење материјалне основе рада, све таје фондове заједничке потрошње, а услед свега тога поремећај самоуправних и међуљудских односа у котивиту.

Предлог је да се у „Нашој школи“ смени пословодни орган, као и радници са посебним овлашћењима, привремено ограничи остваривање самоуправних права радних људи и органа управљања, а истовремено именује привремени орган.

Последњу реч о овоме даје делегати Скупштине општине на седници која је назазана за 2. новембар.

Н. Павличевић

СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕН
ДАН ОСЛОБОЂЕЊА

Сви добитници Октобарске награде

(Страна 4.)

ИСПОВЕСТ ЈЕДНОГ АСА

Гол из офсајда

(Страна 3.)

СТАНОВИ СОЛИДАРНОСТИ
И ОУРСКА БИРОНРАТИЈА

Пајсером до стана

(Страна 3.)

Пословни
ОБРЕНОВАЦ

ЗАВРШЕНА РАСПРАВА О УСТАВНИМ АМАНДАНИМА
У ОПШТИНИ ОБРЕНОВАЦ

ПОДРШКА ЈЕДИНСТВУ И ПРОМЕНАМА

У уводним напоменама Драгољуб Братић председник ОК ССРН и Вукашин Божић председник ОВ СС су истакли да је јавна расправа вођена коректно, са „желјом да се нејасно разјасни, неприхрабиво одбаци, а прогресивно прихвати“. Као што се и очекивало, највише се разговарало о тзв „спорним питањима“: регулисање народне одбране, државне безбедности, службене употребе, језика, међународне политике, правосуђа, просторног планирања... при чему је истакнуто оно што је интерес свих радних људи и грађана Републике — захтев за јаснијим и прецизнијим дефинисањем уставног положаја СР Србије (не само у Републичком већ и Савезном Уставу) као државе и самоуправне демократске заједнице, како би, као и друге републике могла несметано да обавља функције на целију територији. Уз тај захтев и неизбјежно питање: коме у покрајинама смета да „Република јединственим законодавством штити права и слободе грађана, живот, углед... да утврђује права и дужности субјекта у области ОНО, да регулишу јавну безбедност“.

Ако се не постигне потребна сагласност при усвајању амандмана (могућност уставне блокаде) захтева се расписивање народног референдума што као амандман такође треба уградити у Устав.

Политичку оцену јавне расправе Златан Маринковић је дао из посебног угла, „анако нају је радници дојниви: отворено, јавно и демократски.“

По њему, захтев за јединством који је у расправи истакнут истовремено је био и циљ предложених промена али и средство за њихово остваривање. Обележје протекле је

вне расправе је пре свега илјасно и радничко, захтев за илјасним јединством радничке класе, што „има призвук националног“. Насупрот овако окарантиране расправе, не само у обреновачкој општини већ и другим деловима Србије, „расправа на Косову, која је у току, је национално обожена. Ко у овој Покријини дискутује? По први пут млади људи, који отпор предложеним променама „аргументу“ тврдњом да је Устав 1974. године потписао Тито, то је својеврсна манипулација Титовим именом. Траним одговорност за такав тон расправе у овој Покријини.

У прилог томе да се радило о демократској и широкој јавној расправи, у којој је „озваничено“ јединство радничке класе и грађана Општине, Милан Вуковић је истакао да се „о новим уставним решењима говорило не само на званичним склоповима, већ и у сваком домаћинству, на сваком месту где су се људи састајали. Предложени Нацрт амандмана не треба схватити као коначно решење Уставног положаја Србије, то је веома значајан почетни корак или минимум, већ треба захтевати „пробој даље од овога“. Ако треба, а очигледно је да треба, што пре кренути са израдом новог Републичког Устава.

На крају учесници сводне расправе су и сами дали подршку предложеним променама, уз уверење да ће многи од предлога, „глас народа“, који су се чули на зборовима у МЗ и ОУР-има (а сви су у извornom тексту послити на адресу Уставне комисије) наћи место у новим уставним решењима.

Н. Павличевић

У ОБРЕНОВАЧКОМ
АТАРУ

СЕТВА ПРИ КРАЈУ

Засејано преко 6.000 хектара.

Пшеницом, уљаном репицом и озимним мешавинама на друштвеним секторима су већ засејане планиране површине од око 2020 хектара.

На приватном сектору, до краја онтобра је засејано око 70 одсто, од планираних 4385 хектара. Са сетвом се најниže на номасационом подручју због померања ронова увођења земљораднина у посед.

Иако је оптимални рок сетве крај онтобра, пољопривредни стручњаци саветују да се сетва настави и у новембру, јер уз консултације око прихране надонадиће се пропуштене време.

Ове јесени ће се сејати „Балкан“, „Југославија“, „Лепонласа“, НВ-56 и друге врсте пшенице. Семе се може набавити у свим основним организацијама коопераната као замена за мешавину пшеницу, за новац или на уговор. Обезбеђена је довољна количина вештачног ђубрива као и гориво што оланчава обављање сетвених радова. Уз то, пољопривредници, у основним организацијама коопераната, могу добити бесплатне савете стручњана, ако би сетва била успешније обављена.

К. Н.

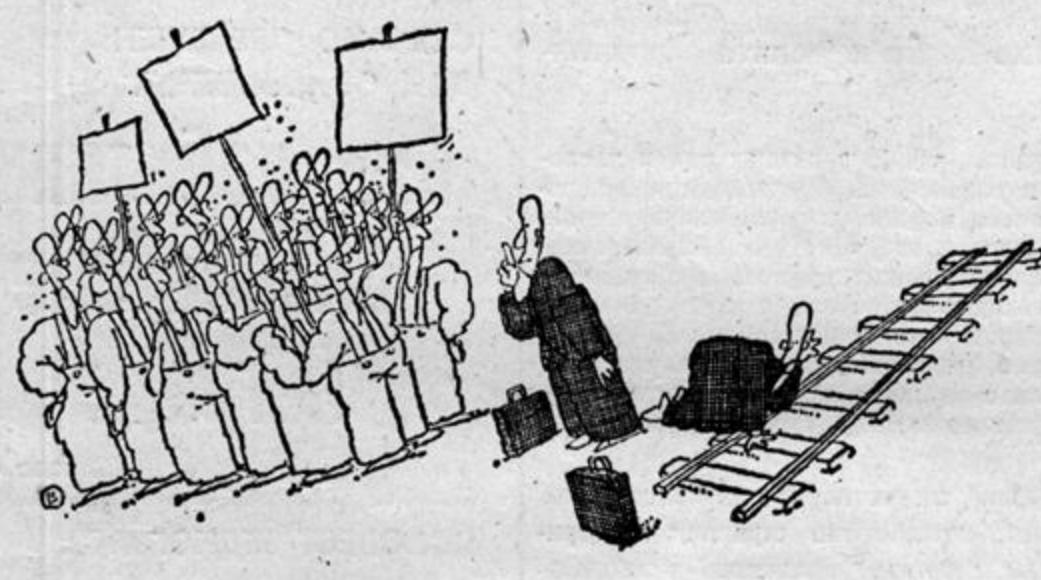

ОБРЕНОВАЧКЕ
НОВИНЕ

ОСНИВАЧ: Скупштина општине ИЗДАВАЧ: Дом културе и спорта, Обреновац, директор Бранко Милошевић, ИЗДАВАЧНИ САБЕТ: Миле Поповић (председник), Милна Ничић, Славица Ђорђевић, Милан Илић, Константина Лозанић, Даница Радуловић, Милојко Димитријевић, Бранко Остић и Бонидар Лукић. РЕДАЦИЈА: Петар Лалић (в.д. гл. и одговорног уредника); Новак Павличевић, Мијана Митровић (новинар), Мијана Правдић (фотограф), адреса и телефон редакције: Дом културе и спорта; Београдског батаљона бб, телефони: 871-361, 871-701. ШТАМПА: „Напредак“, Обреновац, В. Милића 170, тел. 871-200. Годишња претплата 18.000 динара.

Црно на бело

Бранко Обрадовић

ГЛАВОЛУЧКА „ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ“
ГЛАВОЛУЧКА „ВАЦ“

СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

КО ПОТКРАДА ДРЖАВУ?

Треће посебне седнице Већа удруженог рада, Већа месних заједница и Друштвено-политичког већа заказане су за 2. новембар ове године.

Делегати сва три већа разматраше између остalog Информације о привредном примијналу и примљеним представима и предлогима упућеним Скупштини општине и њеним органима као и Информацију о веодноснабдељавању у овој години са Извештајем о реализацији закључног СО о увођењу привремених мера у РО за стамбено-комуналну привреду. На дневном реду ће се наћи и Предлог мера за побољшање економског положаја ОУР-а привреде који поступају у најтечјим условима, а пред делегатима Већа удруженог рада и Друштвено-политичког већа Информација о стању пословања ПКБ „Беогурс“ — ОУР „Обреновац“ после увођења привремених мера са закључном о престанку деловања истих.

Седнице су заказане за 9. часова а одржавају се у Дому културе (ВУР), згради Скупштине општине (ДПВ) и ОЗ друштвених делатности (ВМЗ).

Н. П.

ДА ЛИ ЈЕ XVII СЕДНИЦА ЦК СКЈ ИСПУНИЛА ВАША ОЧЕКИВАЊА

Димитрије Грујић, просветни радник:

— Седница није испунила моја очекивања већ слутње. Уместо болећивости према очигледним грешкама појединача, очекивало се више кадровских промена па у самом партијском врху, потом би се лакше пришло осталим променама. Не чини ли нам се да се и на овој седници мани пуштало народом? За ђивљања на Косову, судећи по исходу ситуације, изгледа да криваца нема. Пратећи нетремише развој ситуације, све време трајања седнице, дискусију Васила Тупурковског прихvatам као крајње поштену са основаном сумњом да има своју политичку позадину. У свим политичким збиркама, ових дана охрабрује усаглашавање уставне комисије на предлог амандмана на Устав СР Србије, чиме се створила законска платформа за решавање проблема на Косову.

Јелисавета Блаžin, правник:

— Очекивала сам да ће се на седници донети конкретни задаци о заустављању контрапреволуције на Косову и својеврсног геноцида над српским и црногорским народом. Ако ништа друго, ова седница је морала чланству и народу да пружи више охбрарења. Очекивало се више конкретних задужења и рокова у решавању како политичких, тако и социјалних проблема. Мада се на моменте чиnilо да смо још увек у зачараном кругу, ипак се нешто покрећу. Схватили смо да су проблеми једног народа, уједно проблеми свих југословенских народа.

Живислав Николић, електротехничар:

— Није много учињено на кадровској обнови. Нако су збирке на Косову југословенска брука и трагедија, прошло је све без последица као да криваца није ни било. Неке од међусобних реплика личиле су на непримерне представе (као обраћање пристом и иронични подмеси) и то

у тренунку када се решава судбина нараода. Није, отуда, чудо што се на моменте чинило да за седи скуп различних интереса. Очигледно да је у партијском врху потребна кадровска обнова и да само нови људи могу унети више наде овој радничкој класи и народу да ће бити боље. Разрешење политичке кризе је предуслов и за разрешење економске кризе... После свега, могли би смо се питати — да ли смо бар на почетку?

К. Николић

СИНДИНАТ О ПРИВРЕДНОМ КРИМИНАЛУ

ШТА РДЕ САМОУПРАВНЕ РАДНИЧКЕ КОНТРОЛЕ

Прихvatajući Информацију Општинског тужиоца о обиму привредног примијнале (само у овој години подне те су пријаве против 230 извршилаца), узорцима и условима који му погодују, чланови Председништва ВСС су истакли да Синдикат не сме остати глув и слеп на чињеницу да су органи самоуправне контроле и други самоуправни органи у ОУР-има инертни на сузбијају и спречавају ове привредне појаве. Бригу о привредним средствима све чешће препуштају државним органима (ОУП-у, Суду, Тужилаштву), а степен заштите привредне својине у колективима су сведени на минимум. Већ неколико година Општинском ја вном тужилаштву не стине ни једна пријава од стране СРС-а, а само у првом години укупна штета на привреду имовини износи 11.355.000 динара. Изражене су, још увек, и појаве ненаменског трошења средстава за превоз, представе и злоупотребе службених кола, без обзира на закључне Већа, дугогодишње, по овом питању: рационализација, штедња и мајсторална одговорност.

Н. П.

ШТЕТА 20 МИЛИЈАРДИ

Укупна штета коју је проузроковала суша на територији општине (према налазу Комисије за глобалну процену штете) износи 19.844.210.000 динара. Односно сушом је умањен принос у текућој пољопривредној производњи за 48.406 тona разних ратарских култура.

На приватном сектору је производња мања за око 37.063 тоне, (или 16.075.860.000 динара), а на друштвеном за 11.343 тоне, односно исказано вредносно 3.768.350.000 динара.

Н. П.

Коментар

»Dežavik«

Минуло лето и неко год хоћете врућаја јесен, увек су на велика враћајају у терене великих радни кног незадовољства. До јуче, народ је доченија и гостио политичаре или улоге су се промениле: сад по политичарима, некон неуспешног убеђивања незадовољника да остану дома, гости и онрепују народ. Обаша на превоз.

У свим будућим социолошким истраживањима узрок и последица организованих текућих радничких незадовољстава пред Федералном и другим Скупштинама или под њеним сводовима, сигурни смо да неће бити заобиђен податак да су тузланској рудари, у трајењу више хлеба и мање „игара“ били први који су се појавили са Титовом сликом у рукама. Насније ће их следити, са сличном сценографијом, истим невољама и Титовим портретом, радници „Змаја“ и „Борова“, легендарне фабрике које је босоног народ, сада још незалеченим ратним ранама, обула у гумене опанке, а насније позната по томе што је прва на тржишту реклиматизала „радичну обућу“ (оне у којима се запослиши и пензионишеш!).

И тако редом. До доласка пред Скупштину епски народни дух већ је скочио стихове којима жели да подсети „оне горе“ да је он, народ, био и остало на Титовом путу, да није „прометну вером“, да су још живи сећања на његове даленосене одлуке у свим преломним тренутцима од којих је зависила будућност земље — али да данас негде другде пуца по шавовима. У призывању његовог имена и дела радничка класа трахи ослонац и заштиту од општинске, оуровске и сваке друге државне биронратије, истовремено израњавајући сумњу у успех реформе код оваквих „припрема“ и другог, није сигуран да ће моћи сам да је изнесе на својим плећима. Јер, други се увен измакну!

Раднички походи потврдили су да је једино народа према Титу остало непромењено, његова наризматакса личност, у народу притиснутим тешкоћама постаје, чини се више и нада, симбол тако нам потребног је динства и заједништва, добре воље и снаге да се одупре тешкоћама. „Ко ће нам данас написати писмо?“ је јасна народна алузија на познате закључке Извршног бироа тзв. Титово писмо у коме се врло ауторитativno реаговало на појаве сличне данашњима. Ова упитност народа је и његовијеврски коментар на укупи догађања у политици, и друштву, сада и овде, али по свему судећи наговештава и његове недоумице... И таман кад је поверовао да ће их коначно отклонити 17 седница десило се то што се десило и про будило нове сумње. Треба ли сад претпоставити да ће народ политичку почети да доживљава као судбину на коју може мало или никако да утиче; то баш у часу када му се учинило да се избори за утицај, реалан и потребан, у том истом политичком простору.

П. Лалић

Реч месеца

КОАЛИЦИЈА

а) политички или војни савез више држава против једне или више држава;

б) удружењавање политичких партија ради остваривања одређеног програма.

СТАНОВИ СОЛИДАРНОСТИ И ОУРОВСКА БИРОНРАТИЈА

ПАЈСЕРОМ ДО СТАНА

• Од 83 стана солидарности сваки пети неусељен • Ланше их је изградити, него расподелити? • Стамбене листе на суду •

Две године након усвајања Споразума о условима мерилима и критеријума за изградњу и расподелу станови солидарности, 83 стана финансирањем овим средствима је у јуну ове године било спремно за уселење. Одлука о глобалној расподели станови је донета крајем марта, станови су распоређени организацијама удруженог рада, а онда су настали проблеми... Година се примила крају, а 16 станови од поменутих 83 још увек није уселењено (подаци добијени у ОЗ становија на основу склопљених уговора). Реч је о становима Уљарице, Центра за социјални рад, Тужилаштва, ОУП-а Суда, Дома културе, Базне хемије, Ласте, Процесне опреме и Стамбено-комуналног предузећа. Организације, од којих већина једино овим начином могу обезбедити кров над главом својим радницима — могућност коју очигледно споро користе.

Са друге стране и велики број уселењених станови је у спору, радници се све чешће обраћају друштвеној правобраници самоуправљања (интервенисао у 10 организација удруженог рада) а понекад се не преузима ни од судске тунбe. Сада су већ потврђена својевремено нагађања да појединци (српци у мањој мери) насиљним уласком у станове исправљају „криву Дрину“ — по њима не регуларне стамбене листе, и неоправдан спорост стамбених комисија.

За рубрику „Биопротеин“, где је расподела, истина, урађена на време, али по правилнику који није усвојен на референдуму — значи неважењем. Ту је у овој организацији кренуло све од почетка.

Права расподела станови солидарности очигледно налази на многим спојицама. Први у низу — немој (понекад и незнане) и спорост административно-биорнатског апарату у ОУР-има, која се у крајњем случају рефлектује кроз често лише урађене правилнике о стамбено-

ним односима, додуше, према речима Друштвеног правобраниоца самоправљања, усилјене са законом, али са великом одступањем од друштвених опредељења за заједницама у Друштвеном договору о уједначавању критеријума и мерила за задовољавање стамбених потреба радника. У том контексту и неусаглашњост основних и допунских критеријума у правилницима (најчешће се „копља ломе“ око стамбеног статуса, који по правилу носи и највише бодова).

Проблем други, и питање: због чега организације удруженог рада, бар већина, нису ранг листе урадиле на време, значи до 31. марта ове године (обавеза је да то чине сваке године по завршном рачуну за претходну без обзира има ли становица за расподелу или не), него са заштитењем од по неколико месеци. Онда не треба да чуди (што ни у ком случају није оправдање) „вандализам“ појединца који у станове уместо са кључем улазе — пајсером.

Станови солидарности су релативно нова категорија. Општински фонд за изградњу ових станови датира из 1986. године, те још увек постоје нејасноће од тога како се граде до тога како се расподељују. Често се, што је очигледно, поистовећују са категоријом социјалних станови уз предубеђење да су највећи искључиво социјалним случајевима. Напротив, станови солидарности иду на редовне расподеле и редовне ранг листе. Оно што солидарну стамбену изградњу оддава од друге јесте извор средстава (удружене средства ОУР-а општине у ОЗ становија) и изузетно повољни услови за ОУР-е коришћења тих средстава: кредитна са наматном стопом од 4 одсто и роком враћања од 20 година.

Све то уз критеријуме за глобалну расподелу, ствара добру основу за решавање стамбених проблема.

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

Исповесћ једног аса

Ја сам бивши спортсмен, фудбалски ас, а данас се као и сваки поштени Југословен најбоље разумем у политици. Јављам се да неке ствари разјасним да после не би било: знао си а нутао. Први човек југословенске Партије, осврнући се, на недавно завршену 17. седницу, није пропустио да најаси „да је први пут било 8:0 за Југославију, за јединство реформских снага“. Не улазеши у детаље, да ли је на поменутој седници задњи гол постигнут из офсајда, чини ми се да фудбал и политика немају баш много заједничког, сем — поштеле игре.

У фудбалу, на пример, када је противнички играч повређен, лопта се намерно избјежи у аут, то се зове фер-плеј. У политици га има и мање: кад неко посреће или одлази у аут, на терену се сви склањају да се припадају не би о неког очешао, или, не дај боже, повукao за собом. У фудбалу можеш бити задовољан и неређеним резултатом јер већ након седам дана имаш нову прилику; у политици нерешено станове може да траје и седам година а да се игра не прекине.

У фудбалу, на пример, када је противнички играч повређен, иштања резултата или није било доказа до сада у политици нема намештања или нема ни доказа. У спорту највећи одлазе док су у зениту да би остали највећи, у овој другој игри, међутим, не одлази се ни кад им публика исподели црвене картоне.

Говореши из властитог искуства моје највеће представе биле су у југословенском дресу, док у политици, како чујем, има осам дресова, а онај југословенски, како видим, користи се тек на ревијалним утакмицама, пред најшишим гледалиштем. Кад су ме због слабе игре прозвали са трибина, нисам тражио од тренера да испразни стадион, већ замену. У политици прозвани и они што прозивају никако да се чују, а ако се и чују први се љуте јер ови други, наводно, нису правилно регистровани. У фудбалу пенал може да скриви само један играч, и то се види, док у политици и онај ко га скриви може касније да оспори „авторизацију“ — али највећа мука је код извођења: сви би да пучају, а после размишљају о мети.

Међутим све разлике бледе пред једном додирном тачком: у тренуцима највећих надања и очекивања редовно смо омањивали и ми и они.

Забележио Петар Лалић

ма и у организацијама удруженог рада чији је стамбени динар танак и окрњен, у сваком случају недовољан за било какву самосталну стамбену изградњу. Ту и јесте суштина ове акције, коју је покренуло Градско веће Савеза синдиката, али и њена величина.

Први заједнички „колач солидарности“, контингент од 83 стана, је завршен. Следећи потез је изградња нових 40, а конкурс за расподелу истих је расписан још крајем марта ове године. Акција је очигледно, бар када је упитању почетни корак — убирање средстава и градња, зајивела. Остаје да се изврши преструктуирање и за онај следећи: број, ефинансију и праведнију расподелу. Да не дође опет до тога да се „стан брне изгради него што га организације расподеле“.

Н. Павличевић

ЗАКОН, СТРАХ И НЕДОУМИЦЕ

Имаш викендцу — врати стан

Најављивано усвајање Предлога Закона о изменама и допунама Закона о стамбеним односима, изазвано је ових дана, немир међу онима који би директно дошли под удар овог закона. То су корисници друштвених станови који неким случајем уз то имају и викендцу на удаљености од 40 километара од места становија до које постоји обезбеђен редован превоз.

На подручју наше општине евидентно је преко 5000 викендица. Многе од њих ће се наћи под ударом Закона. Око једне трећине власника тих викендица живи и ради на подручју општине користећи друштвени стан. Многи су, сада, у журби да продају то што имају, наравно ако се купац може наћи, а има и оних који ће проблем решити разводом брака.

Са дозом гнева, многи су се птили, но је одредио границу од 40 километара, шта је са онима који имају виле на мору и планини или било где другде на већој удаљености... Са онима који возе луксузне аутомобиле и монда имају штедне улоге у иностранству?

Плима гнева се стишила, бар на неко време, када је, са дневног реда, предложеног за седницу Скупштине СР Србије, одржане 25. октобра, скинут Нацрт Закона о стамбеним односима.

Пробни балон или нешто друго?

Н. Н.

РАДНИЦИ ЗЕЛЕНГОРЕ И БИОПРОТЕИНА ПОЛОЖИЛИ

ИСПИТ ХУМАНОСТИ

У првој јесењој акцији добровољног давања крви, 21. октобра, испит хуманости су „полагали“ радници по гона „Зеленгора“ у Обреновцу и ОУР-а „Биопротеин“. У овој акцији прикупљено је 80 боца драгоцене течности, што је далено више од планираних количина. Велика заслуга за то припада нарочито запосленима у „Зеленгори“, који су од поменуте количине дали оно 70 боца. Добровољни даваоци из Биопротеина су овог пута заназали. Јесење акције давања крви настављају се овог месеца.

Н. П.

ТРО ПОСАВИНА

ОН

У СУСРЕТ РЕФОРМИ

Кратка вест у прошлом броју да су се радници ТРО „Посавина“ на референдуму листом изјаснили за реорганизацију само је део значајних промена започетих у овом колективу са преко 900 запослених. Не чекајући да усочи у последњем воз предстојеће привредне реформе, „Посавина“ је ушла у властиту „пестројку“ на три холосека: реорганизација што подразумева приступ даљој организацији уместо два досадашња ОУР-а и радну заједницу, увођење одговарајућег информативног система у циљу савременијег пословања и кадровско јачање уз поштовање основног принципа: праве људе на права места и правилнији рас-

● Аденватније самоуправљање, квалитетније руковођење, савременије пословање — циљеви које треба достићи почетком године ●

ће је избећи савременим информативним системом и аутоматском обрадом података. Шта „Посавина“ чи ни на том плану? Много послла а слаби ефекти, таква искуства била су довољан разлог да се крене са савременијом опремом и обрадом. За потребе ТРО „Посавина“ Савезни центар за унапређење трговине сачинио је пројекат маркетинг-информационог система. Опрема у вредности од око 60 стarih милијарди је наручена а биће инсталисана почет-

шености постојећих кадрова. Морамо кадровски ојачати, и то што адекватније, најдоговорније пословодне функције или и на свим осталим нивоима организације и рада са основним циљем да прави људи заузму права места у складу са својим стручним али и радним квалитетима. Из овога не треба извлачiti закључак да постоји опасност да неко остане без послла, о томе се посебно води и водило рачуна.

У „Посавини“ верују да ће привредна реформа бити и расид са старом праксом парцијалних и краткорочних решења која ни у трововима нису остављала простор за слободније потезе што би је одвело бар за корак даље од борбе за текућу репродукцију, од хроничне несташице обртних средстава, високих намата и танког дохотка. У „Посавини“ верују да су на правом путу, остаје још само будућност да то и потврди. П. Л.

У корак с временом

поред постојећих кадрова. А ако све то треба да заживи већ с почетка године, у шта не би, бар по ономе што се чуло и шта се до сада урадило, требало сумњати, онда је јасно да овај колектив иде у сусрет реформи, поштујући пре свега интерес потрошача и закон тражишта.

По речима директора ТРО „Посавина“ Зорана Матића основне предности предстојећих промена, дате у елаборату, усвојеном и одобреној од свих самоуправних структура у колективу, су: **рационализација на свим нивоима и функцијама са јасним циљем да се адекватније самоуправља, квалитетније руководи, савременије послује уз постизање већих економских резултата, остатака дохотка, вишег стандарда запослених и боље снабдевености потрошача.**

Да би се изашло у сусрет потрошачу све празнијих цепова и све нервознијем пред рафовима и гондолама неопходно је у сваком тренутку имати увид у врсту, квалитет потруде, потребне и продате robe. Ризик у овом послу када је о планирању и снабдевању тражишта реч могу-

ком године. Кадрови за рад на савременом систему обраде података правовремено обучени, могућност грешке сведена на минимум, планирање далеко рационалније, а заморан рад „на пешке“ замењен бржим и ефикаснијим.

Надрови

Знање, стручност и њихова мансијална искоришћеност треба да чине основне темеље на којима ће почивати престојећа реформа. Имајући у виду ову чињеницу у „Посавини“ су посебну пажњу посветили кадровском јачању. Хендикеп овог колектива није био само у томе што је од 900 запослених само 11 са високом стручном спремом већ у чињеници да је чак девет француских диплома опслуживало у радиоја заједници. Новом реорганизацијом отвара се изванредан простор за њихово правилно и функционално распоређивање и ангажовање на кључним местима. Реч поново дајемо директору Матићу: Елаборат је указао на све постојеће слабости када је упитању ангажованост и степен искори-

ЈЕДНА УСПЕШНА КАРИЈЕРА: Владислав Мочник

Увек чврсто на земљи

У последње време стално ме питају како сам. Мисле људи да ми није добро. Ма над нешто боље размислим, и — није. Али тано је ваља и код других над после 40 година рада пођи у пензију — тано наше идпл. инж. ВЛАДИСЛАВ МОЧНИН, односно пензионер, дугогодишњи генерални директор Термоелектране „Никола Тесла“. Ипак не може се то тано лако, одједном пресећи: данас радиш, а сутра трајниш илупу у парну, ивицијујеш шаховску партију која се игра годинама под истом кроњем, уз исте коментаре „пацеру један“. „Враг ми не да мири, па иако сам у пензији, ја стално

Никола Милидраговић, директор РО „Драган Марковић“ о Владиславу Мочнику наше:

— Испусан привреднин, широких погледа у будућност, из ванредан сарадник. Права ште шта што одлази у пензију.

Монда изгледа чудно али он је први покренуо иницијативу о сарадњи наша два колективе, несигурно се заланући за даљи развој пољопривреде у нашој општини.

долазим. Јао, још сам нешто забравио. Ето, тек сам данас испразнио своје фионе. Јао ми је, признајем. Волео бих да ме је поред ових дивних људи, мојих сарадника не сакамо у ТЕНТ-у, испратила буна свих 8 блокова истовремено". И по овоме што каже Владислав Мочник је обичај човек, пријатељ и друг из комшијука, са пословног састанка и за иафансним столом: и љему као и већини пензионера без обзира нако и где завршили свој радни век недостаје један дан да се посршавају сви послови и да се наше: мислим, да је сад у реду.

А када је године 1975. дошао на посао оданле су га дана 26. октобра, тринаест година наслије, на овом мјесту Мочник би свакако имао свој духовити коментар, испраћали у мировину топлим и бираним речима, баш по мери наше је заслужио, није затекао начисто празне фијоне радног стола. На дну ладице било је писмо његовог претходника директора генералног Урошевића не са саветима и упутствима за даљи рад већ колегијална подршка и спремност да помогне ако затреба. Пре Балашевића, пензионери су рекли „рачунајте

на нас!, међутим они који остају најчешће то нису сувише озбиљно схватили. Да ли је и Мочник оставио слично писмо не знам али из његовог досадашњег рада и везаности за ТЕНТ, за овај град, за ову средину следи иста порука. Поненад буде довољна и обична марамица.

Једна успешна каријера не огледа се искључиво у томе што је наоствручник и руноводилац стасавао са ТЕНТ-ом, од 1966. нао инжењер монтер, потом заменик а задњих година радног вена као генерални директор и дао огроман допринос у стварању овог гиганта — већ што је увек и данас „био човек као сајама чврсто везан за реалност“, што никада „није ни желео ни волео да се најмеће али је ипак својим, искуством, знањем, разумевањем свему давао тон“, што се „љутио на људе без идеја“ али никада „није користио а још мање злоупотребио чињеницу да иза њега стоји један мочан колектив а да је он на његовом челу“. Изузетнту црту његовог нараптера отрива и поздравна порука што ју је упутио свим својим сарадницима. „Захваљујем Вам се на доброј дугогодишњој сарадњи“. И још нешто, и још ванније: Уверен сам да ће се доласком друга МИХАИЛОВИ-

ЋА на дунину генералног директора наша сарадња наставити и унапредити и да ћете се и ви у том по гледу ангажовати". Мало их је који на овако достојанствен начин одлази у заслужену пензију а мисле на будућност свог колективе.

М. М. П. Л.

ПОСЛЕДИЦЕ СУШЕ СУ ПОЗНАТЕ

ШТА ДАЉЕ...

Након Комисије за глобалну процену штете која је ваљано урадила свој посао, када је у питању приватни сектор, на потезу су пољопривредни дни производи и Управа прихода. Први имају обавезу (или боље рећи право) да до 1. новембра поднесу пријаве о насталој штети било месец који заједници или директно Управи прихода, а други да до краја тене године сачине и урче нова решења са новим (уманjenim) пореским обавезама.

Било је доста дилема како овај посао ваљано урадити: од предлога да се за све пољопривредне производи сачине јединствена решења, до тога да се висина пореског задужења смањи сразмерно проценту настале штете код сваког производија. Ипак, (што је и најисправније бар законски) на нивоу Града и Републике, договорено је да се раде нова решења о разрезу. Значи најпре ће се, на основу пријава о ви-

сини настале штете утврдити нови настарски приход за пољопривреду на домаћинства, а потом применом свих пореских стопа на исти доџи и до нових пореских задужења за ову годину.

Оно што остаје спорно у овом по слује јесте ваљаност пријава индивидуалних производија, при чему ипак треба рачунати на њихову високу свест и објективност. Поставља се и питање шта са онима који због незнја, необавештености или било ког објективног разлога закасне са подношењем пријаве. У Управи прихода наглашавају да се након описаног рока (значи 1. новембра) није дна пријава неће примати нити узимати у обзир, без обзира колико она била оправдана. То из разлога што се исте најкасније 1. новембра морају послати Градском геодетском заводу и рачунском центру на даљу обраду.

Н. Павличевић

ЗАВРШЕНА БЕРБА ЈАБУКА

ДОБАР РОД

На плантажама пољопривредног газдинства „Драган Марковић“, пре десетак дана је завршена берба јабука. Захваљујући систему за на водњавање, на 298 од укупно 366 хектара, приноси су изнад планираних и износе преко 13.000 тоне.

Заинтересовани, било да су то основне организације Савеза синдиката или поједици, могу купити јабуке свих сорта I-Б класе на њиховим засадима по ценама од 700 — 1300 динара у зависности од сорте. Све информације се могу добити на телефон 877-095 (Вођњак на Ушћу), или 871-352 (Комерцијална служба Радне организације). Н. Н.

СВИ ДОБИТНИЦИ ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ

НЕГИЋ Ј. РАДОСЛАВ (1933) — више од двадесет година просветно-педагошког рада у чему постине запажене резултате. Заслужан за изузетну са радњу школе у Ратарима са месном заједницом и родитељима ученика. За уређење школе добија много признања. Одликован Медаљом рада.

НИВАНОВИЋ Ђ. МИЛКА (1938) — наставник разредне наставе. „Ловац на таленте“ јер оно што је постигла са на дареним ученицима на бројним тајничачима само се тако може назвати (математичари прваци Београда, Планете „Златни славу“, Сребрна и Златна сирена“ и др.) За изузетну са радњу учитеља Обреновца и

Београда и за допринос афирацији учитељског позива, Савез учитељских друштава Београда додељује јој прошле године своје највеће признање, Споменицу „Драгутин Пронић“. Од 1980. године ради у ОШ „Ј. Ј. Змај“.

СТЕФАНОВИЋ БОГОЉУБ (1927) — за изузетне резултате постигнуте у друштвено-политичком раду. Учесник је НОР-а, два пута одликован Орденом рада и Спомен планетом града Београда. Данас, пензионер али и даље активан: председник Културно-просветне заједнице и члан Савета Скупштине месне заједнице Рвати.

ГРЧИЋ СПАСОЈЕ (1940) — ник са првих радних акција радник „Посавине“, биран у оставе антиван у друштвено-политичкој самоуправне органи колективу животу Општине. Осигуравао је показао завидне резултате и прегалаштво. Сада је делегат друштвено-политичког већа Општине.

ПОЉАРАЦ Р. МИЛЕНКО (1930) — руководилац финансиске службе РО „Драган Марковић“, одликован Орденом рада са сребрним венцем. Удар принос у раду Штаба цивилне

заштите у Великом Пољу и председник Скупштине ове месне заједнице.

МИЛИЋЕВИЋ С. БРАНИСЛАВ (1933) — својим просветно-педагошким радом и антиваном у месној заједници Стублине стекао углед истакнутог друштвено-политичког радника који на свим пословима даје највише.

ПУРНАТ Ј. МИЛОШ (1933) — одликован Орденом рада са сребрним венцем, добитник Планете града Београда, ЗЕП-а и ТЕНТ-а. Активно учествује у свим акцијама месне заједнице Забрежје и изузетно ангажован у самоуправним органима колективе ТЕНТ-а.

МИЛЕВ М. МИЛАН (1943) — успешан руководилац у ООУР-у „Машина“ РО „Драган Марковић“

овић. На свим досадашњим радним местима постигао за видне резултате, а за пуних 18 година рада у овом ООУР-у ниједна сетва, жетва или берба није прошла без њега. Увен је тамо где се ради и произвodi.

НИВАНОВИЋ Љ. БОРИЛОВЈАН (1942) — у антивности у својој месној заједници Трстеница — узор другима у свакој акцији.

МАНДИЋ М. ДРАГИЦА (1923) — учесник НОР-а од 1941. године, одликована Орденом заслуга за народ са сребрним звездом. члан СНОЈ-а од 1940. године, борац Посавине и антиван у друштвено-политичком одреду, муачена у онупаторским затворима у Ваљеву, Обреновцу и Београду. По пуштању из затвора починао је илегални рад. По завршетку рата антиван се укњучује у изградњу порушене домовине. На свим пољима показивала изузетну упорност и организационе способности.

НИНОЛИЋ Н. ВОЈИСЛАВ (1942) — за антагонизам и предан рад у делегатским скупштинама и интересним заједницама своје месне заједнице и Општине.

ЖИВНОВИЋ Д. ЖИВОРАД (1920) — учесник НОР-а од 1944. године. Одликован Медаљом за храброст и Медаљом за народ, добитник

Планете града Београда, и других признања. Изузетно антиван у Општинској организацији пензионера и у чланству СУБНОР-а.

ФИЛИПОВИЋ В. ВИДОЈЕ (1922) — танође учесник рата од 1944. године, одликован Медаљом за храброст и Орденом рада са сребрним венцем. Преведено обављао функције у ОСН, у Председништву ССРН, члан Одбора СУБНОР-а.

РАКИЋ Ј. РАДМИЛА (1936) — одликована је Планетом општине Обреновац за свој власни

питно-педагошки рад. У раду са ученицима постизала врло запажене резултате на школским, општинским и градским тајничачима. Заједно са својим ученицима посебну пажњу посвећује животној средини, најбољи пример је њена школа у Конатицама, права ботаничка башта за шта је добијала посебна признања. Активна у својој месној заједници.

ДРЕЊАНИН Д. МИЛИСАВ (1942) — антиван још од омладинских дана. Успеси и резултати месне заједнице Мала

Моштаница посебно на комуналном плану и плану ОНО уважено се везују и за његово име. У свом колективу Фабрика на картону „Умка“ председник радничког савета.

ПЛАНИНЧИЋ Р. СЛОБОДАН (1945) — као омладинац антиван у својој организацији у Забрежју, члан ОН ССО и делегат ГН ССО. Антагонизан у свим акцијама које је водила ова месна заједница. У два месеца делегат општинске Скупштине.

МИЛАШИНОВИЋ М. МИЛОВАН (1932) — секретар ОО Црвеног крста. На овом посту

нитом посту запажен још је најбољи. На овом посту постиже изузетне резултате свих ових година и добитник бројних признања и одликовања Црвеног крста Југославије.

КОЈИЋ М. МИЛАН (1948) — удружене пољопривреднике из Дрена. Одликован Медаљом за храброст и Медаљом за војничке врлине. Активан у својој месној заједници и дао видан допринос развоју села. У пољопривредној производњи постине запажене резултате.

АВРАМОВИЋ МИРНО, из Сремске антиван и антагонизан у својој Месној заједници.

Похвале су добили: ЉИЉАНА ВИЋЕНТИЋ и биолошка сенција ОШ „Ј. Ј. Змај“.

Овогодишња колективна признања добили су:

ОПШТИНСКА ОРГАНИЗАЦИЈА СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА „КОЛУБАРА“ — ове године слави 55 година постојања. Броји преко 1000 чланова, добитник бројних признања и најбољих спортиста.

ЛИСТ РАДНИКА „ПРВА ИСКРА“ БАРИЧ — написана је објављује већ 27 година свога издавања умногоме чини својеврстан документ раста и развоја колективе „Прва исказана“.

У пролазу

ИЛИ — ИЛИ

На почетку улице „Вука Караджича“ стоји знак забране сао браћаја за аутобусе. Не би било необично да том истом улицом не иде линија градског саобраћаја. Да не би било забуне надлежним предложено или да испод постојећег знака додају ознаку „Осим за возила ОГД“ или да изместе градску линију.

Цреп по глави

У Улици Мила Манића на месту кућног броја три стоји рушириани стамбени објекат који већ дуже време представља опасност за све пролазнике и за ученике ОШ „Јован Поповић“ који су најчешће ту. Не знамо да ли у кући неко станује и чије је власништво, али ако власник не води рачуна неко мора. На жалост надлежни или не виде оно што би морали да виде или их проблем не интересује.

У истој улици, само четири броја даље, између објеката са бројем 5 и 7 стоји полурушен 2—2,5 метра висок зид. Јиз зида... ништа. Коров, отпаци. Идеално место за псе лутајуће али и за што шта друго.

Кад би се овај простор уредио био би право место за постављање киоска са пиротским, сендвичима, кифлама. Тим пре што су у близини две школе а таквог објекта нема.

„Обавештење“

На раскриву улица „Боре Марковић“ и „Драгана Марковић“ стоји табла са путоказом за ТЕ „Никола Тесла“. Нама Обреновчана није потребна па и не глејамо много. Они који су ове прве пут обавештење морају читати „наопачке“, јер је неко таблу срушио и окренуо наопако.

М. М.

Нешто између послушали

Заменик Председника Радничког савета, Председника Скупштине МЗ, секретара ОО СН, Председника Комисије за прием у радни однос, мора обавезно да буде омладинац, кога ће предложити омладинска организација — ренао је Живота Станојевић, на седници посвећеној раду омладинске организације у Обреновцу.

Годину ипо дана након: председници омладинских организација у МЗ и РО стварно су омладинци. Да ли је то почетна фаза реализације предлога председника Општинског комитета СН?

Породилиште

Обреновац је врло нездраво место — у котлини је испод нивоа Саве, а у близини је концентрисана индустрија која прети загађењем. Деца обольевају и телесно заостају за својим вршњацима из других крајева земље.

Зато је породилиште премештено у Београд нако се Обреновчани не би мучили до им се деца рађају и нано се та деца не би родила у „нездравој“ општини.

База

СВЕ потребне дозволе и сагласности за пуштање у пробни рад Индустрије Базне хемије у Баричу приспеле су на време, нано од органа Скупштине општине, тано и од надлежних Градских и Републичких институција и форума.

Једино још није стигла сагласност житеља Барича и Мислођина. Али то није толико битно.

Х. Мустајбашић

НАШ ФИЛМСКИ ФЕЉТОН

Пише: ПАВЛЕ Б. НИКОЛИЋ

- Како су нас избегавали ● „Матуранти“ и поновци ● „Црна Марија“ и одбегли статисти ● „Ко то тамо пева“ ● Вишак на видину ●

Десетак година филмске екипе су, као ниша око Крагујевца, обилазиле нашу крај. У том периоду од 1972. до 1983. филмације су долазиле само на пре мијере у организацији КОМЛЕНСКОГ. У то срећно доба глумци су после популарња раздраганим гледаоцима одлазили на добру клупу и хладно пиће. После поче време стабилизацијско, па се глумачке вечере проредише. Жалили су због тога највише угоститељи.

Филмације су ескивирале Обреновац. На ту њихову одлунку монда је утицала беспарица, а монда и глас да се све што су снимали увидело. Углавном, где су они прошли, трава више није расла. Али, појавила се телевизија. Обреновац се поче снимати за мали екран и то брзопотезно. ТВ репортери су протрчавајући кроз нашу варош снимали руноводиоце нам општинсне, димњаке електране, базну хемију за коју се говорило да је наш посао столећа и незаобилазну сточну пијацу која је била симбол посавског благаства.

Онда су зазујале намере. „АКЦИЈА!“ — до викавали су у стваралачком грчу занети и избе зумљени редитељи. Нен' се снима! Грађанство обреновачко се сјатило да гледа и то чудо, а бањари и бањарашке, врући и ознојени, умотани у пешнире, крстили су се говорећи — „ЧУДНЕ ЛИ ВАРОШИ!“.

„МАТУРАНТИ“ И ПОНОВЦИ

У јулу 1984. у гиздави нам хотел уселила се екипа филма „МАТУРАНТИ“ („ПАЗИ ШТА РАДИШ“) редитеља МИЛАНА ЈЕЛИЋА. Даљу се

ОБРЕНОВАЧКЕ ПОКРЕТНЕ

јенијији дворану напуштали успорено као „слоумошн“.

Али, нен се снима!

„НО ТО ТАМО Г

Покојни ПАЈА ВУЈИСИЋ, ћи и најбољи филмски глумац ДАН ШИЈАН и други снимали венце филма уз Колубару.

Сећаје се, сванако, да је цима једног аутобуса који је у престоницу српску. Та метацију који на путу до својим сметама ратом и ратовима, с геничном Колубару, устврио би Браво, једна је од најбољих саној и надшто биронратско. Те 1980. сликан је, данле, овај делу у нашој парохији. Најшојају сајој таштини то мора импонионих америчких и француских нам забљеснули очи и покрај

Филм је после узео све награде, па је и Комленсци добро прошао. Он и Арсовић љаљи руке, Пуниша је већ ви и блажено лице супруге нојај коверат, а тетка Вера благаји се тих вечери изуз ојаја малија изуз мирише наја, види плакат са сликом Џона Вејн вејн је — „ЖАО МИ ЈЕ ДНИ ЗА СТАЈАЊЕ“.

После су коментаришијући певац нашаја биоскопски посложно запевали. Али, нен се

У следећему броју:

,СВЕТОЗАР“, „ВУК“ И МИЛУЋИЈА И СОФИЈА ЛОРЕН. ПОЛИВАЧИ. —

ВИШЕ ОД

Чика шам

Многи не знајују европски шамских голубова.

Реч је о шездесетогодишњем Пејаковићу најпознатијим одговарјачем. У конкурирајућим излагањима је лажнији синих жије децембра прошле године значајно пр

ОКТОБАРСКА НАГРАДА

ОПШТИНСКА ОРГАНИЗАЦИЈА СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА „КОЛУБАРА“: 55 ГОДИНА РАДА И ПОСТОЈАЊА

„Упецали“ признање

Ако их сртнете с пеџарошним прибором никада не питајте нуда су пошли

Општинска организација спортских риболоваца „Колубара“ најстарија је друштвена организација на територији Општине. Основана је 1933. године под називом Спортски пеџарошки клуб, са око 200 чланова. Да нас их има шест пута више, међу њима преко 200 пионира и омладинаца и педесетак жена.

Сем статуса организације (конституисана је на самоуправним принципима са Скупштином, председни-

рану. Пеца се карбонским штаповима, разноразним машиницама, прибором о коме су први обреновачки пеџароши могли само да сањају. А и рибе је, какуј риболовци, све мање. Истина сваке друге године се у сарадњи са Комбинатом врши порибаљавање (само ове године је на Потконици бачено око 4,5 тона млађи), али, изгледа да су и загађивачи и рибокрадице све „активнији“.

Риболовцима из Велике Горице... и ове године круна успеха — Октобарска плакета Обреновца. Између свих ових признања и награда прваче се нити дружења, заједничких тренутака и неизбјежних пеџарошних прича. Њиховим причама се често не верује, али се увек радо слушају.

Риболовцима за све ово не треба много. Један мирни путак на обали реке... и добар улов. И не заборавите, ако их сртнете с пеџарошним прибором никад их не питајте нуда су пошли.

Н. Павличевић

РЕНИЛИ СУ...

СРБИСЛАВ БЕГЕНИШИЋ, ОПШТИНСКИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ:

„Један привилеговани круг људи, у организацијама удруженог рада Општине може неконтролисано да троши средства репрезентације, јер у већини колективи није регулисано, самоуправним актима, ко све може користити иста и на тој начин. Онај није ни чудо што на рачун ових трошиоца једе и пије и по 12 људи (?), а Тужилаштво не може да реагује. На основу ног прописа? Без обзира на Упутство Републичког већа СС о обавезном нормативном регулисању располагања средствима репрезентације, стање у колективима је најчешће овако.“

Како нају ствари чика Мига је живе та. Један је од сајајних голубова Обреновца. Био је члан Савеза Југословенија, члан је монитор наше земље. Медаљом са Међународним голубовима 1981. године.

У породици Пејаковићи гаје више од 60 дуге традиције и из његових кавеза је један примерци српског голуба.

Овај човек до сада није имао чијој руци голуба, али је имао чијија гнездо, највеће наме.

Најбољи голуб ваздуху проведе лети у одређеном

штвом, многообројним комисијама), у 55-годишњем раду много се тога променило. „Пионир“ обреновачког риболова, попут Живојина Десанића (једног од оснивача) памте године када су обреновачки пеџароши као прибор користили коњску длаку и шустерски коњац... Пеца се на Тамнави код „Чобрине колибе“ или код Колубарске кланице. Данас... најчешће састајалишта пеџароша је меандер Колубаре (популарна Потконица) или пак обале Саве код Термоелектране, на Забрежју. Стари заљубљеници река остају верни Заб-

ору. Пеца се карбонским штаповима, разноразним машиницама, прибором о коме су први обреновачки пеџароши могли само да сањају. А и рибе је, какуј риболовци, све мање. Истина сваке друге године се у сарадњи са Комбинатом врши порибаљавање (само ове године је на Потконици бачено око 4,5 тона млађи), али, изгледа да су и загађивачи и рибокрадице све „активнији“.

Данас, организација има три екипе (две сениорске и једну пионирску) које постижу запажене резултате. Већ годинама су у врху београдског

ОБРЕНОВАЧКЕ ПОКРЕТНЕ СЛИКЕ

и • „Матуна Марија“
Но то тамо
у •

ије радило, али ноћу јесте. Сцене матурске већи нису могли да сличају дању (иако су могли!). И тако оживе нам ноћни живот на нашу радост и весеље младенци која је статирала. Старили клинички најпре због славе, после се ис постало да су то радили због лове. Последње образложење било је — „због цепарца“.

Сликали се, данле, на дну надра, на дну дна да их ни рођене мајке нису могле препознати. Главице им дошли мале као трунчице, лепо не виде ни кроз далекозор. Наравно, у време снимања, наивна наша младенци мислила да је стално у крупном плану. Тен у бисоноплу млади наши суграђани схватише да се не виде, да их нема и уз коментар — „БЕЗ ВЕЗЕ!“ одоша у исти онај „најт клуб“ у коме су се за филм сликали.

Од „МАТУРАНАТА“ је једину вајду имао Хотел. Лепо се ренамирао, па му ускоро почеше да стину гости са нама увене блсног истока. После „акције“ са принцеса професионална нам спортска браћа заборавише Обреновац и гостопримство му.

Није филм „НЕМА ПРОБЛЕМА“, ни филмчић „ЖДА О ИНСПЕКТОРУ“, ни Бренина сликовница у бојама „ХАДЕ ДА СЕ ВОЛИМО“ нису осим по већане ванлансионске потрошње нашој вароши донели славу и лову. Профитирао је једино биоскоп у који су жене долазиле по улазницу, а после ишле на пијац по пашарнат и ротвице.

Онда је дошао стварно црни филм — „ЦРНА МАРИЈА“. Снимљен је добром делом и у Дому културе. Колико је то било занимљиво делец најбоље сведочи податак да су статисти, иако занапреди, занапреди смо их КОМЛЕНСКИ и ја, листом бежали са снимања. Можете да мислите иако је тек било на пројекцији. Док су се снимала бенали журно говорећи — „МОРЕ, ОДЕ МИ АУТОБУС ЗА ВЕПРОВИЦУ!“, дотле су на про-

јеници дворану напуштали много дискетније, успорено на „слоумоши“.

Али, нен се снима!

НО ТО ТАМО ПЕВА"

Покојни ПАЈА ВУЈИСИЋ, сигурно наш највећи и најбољи филмски глумац, редитељ СЛОБОДАН ШИЈАН и други снимали су поједине сцене из филма уз Колубару и у Польанама.

Сећате се, свакано, да је то прича о путницима једног аутобуса који из бестрагије путују у престоницу српску. Та метафора о једном национу који на путу до свог циља ваздух бива ометен ратом и ратовима, сликана је уз фотографију Колубару, увртво бих рећи српски Рио Браво, једна је од најбољих у нашој испарацији. Те 1980. сликан је, данле, овај филм, ово ремек дело у нашој парохији. Нашој грађанској и филмској таштини то мора импоновати више од свих оних америчких и француских „шпагета“ који су нам забљеснули очи и понорали душу.

Филм је после узео све могуће и немогуће награде, па је и Комленски (директор биоскопа) добро прошао. Он и Арсовић задовољно су трљали руке. Пуниша је већ видео вишак у цепу и блажено лице супруге којој предаје дунке пун коверат, а тетка Вера благајница је извијајући се тих вечери кроз онај мали биоскопски шубер кроз који мирише кафа, види се каса, решо и планат са сликом Џона Вејна, говорила снећијајући се — „ЖДАО МИ ЈЕ ДЕЦО, НЕМА ВИШЕ НИ ЗА СТАЈАЊЕ“.

После су коментаришући филм „Но то тамо пева“ наши биоскопски посленици у „Сутјесци“ сложни запевали. Али, нен се снима!

У следећем броју:
„СВЕТОЗАР“, „ВУК“ И МИЛАДИН. — „МАМА ЛУЂИЈА И СОФИЈА ЛОРЕН. — „СИВИ ДОМ“ И ПОЛИВАЧИ. —

октобарска награда листу „Прва искра“

Новина којој се

За скоро 30 година рада лист „Прва искра“ добијају хроничар развоја свог колективе али и ове општине.

Лист радника „Прва искра“ — Барич, својим 27-годишњим постојањем је био и то остао хроничар развоја СОУР-а, али и овог града. Поводом Дана ослобођења Обреновца, додељена му је колективна Планета за

информисања, истакла је Статуа Здравковић, главни и одговорни уредник „Прве искре“. Тим га је ово признање уследило предлог радника СОУР-а, што значи да су нас они прихватили као све

Тимским радом до резултата

постигнуте резултате у области информисања у организацијама удруженог рада.

— Планета Обреновца нам је најдражане признање за уложене, скоро тридесетогодишње, напоре у облас-

да се бори са невременом, ваздушним штеточинама и да на крају пронађе свој голубарник.

Чика Мигини голубови имају најбоље групне резултате у лету од пет-седам сати, које су више пута понављали, што се посебно цени на такмичењима.

— Раније су на цени били чувени превратчи, такозвани „точкаши“, највећи Мира и додаје, но, селекцијом и одабирањем дошло се до квалитетног високолетача.

Мигиних 150 голубова живи и ко-чопери се у правом птичјем институту, где се укрштањем долази до најбољих примерака. Са поносом истиче Мира да се његови голубови могу срести и у навезима одгајивача из Австралије и Канаде.

Пре тридесет година Обреновчани су се издавојили из I београдског и основали VII обреновачко друштво које је тада бројало око 30-так чланова. Сада на територији општине постоји 13 друштава са 600 чланова.

Шездесетих година обреновачки одгајивачи су доминирали на такмичењима широм Републике. Развођивањем друштава дошло је до стагнације и пада квалитета. Разлог томе је што се Голуб одгаја на примитиван начин са једноличним режимом исхране.

— Стичем утисак да смо признаји и познатији ван граница наше Земље и да нам се овде не поклања до волња пажња, резигнирано прича Мира.

О овој птици, симболу мира, Мира би могао причати сатима. То је птица која везује људе са свих континената.

Милан Ашновић

ВИШЕ ОД ХОБИЈА

Чика Мигини шампиони

Многи не знају да у Обреновцу живи европски шампион у гајењу ратних голубова.

Реч је о шездесетогодишњем Мидрагу Пејаковићу — Миги, једном од најпознатијих одгајивача расних високолетача. У конкуренцији преко две хиљаде излагача на XXI европској изложби српских животиња, одржаној у децембру прошле године, Мига је освојио значајно признање.

Како најну старији Обреновчани, чика Мига је живи легенда голубарства. Један је од оснивача Савеза одгајивача голубова Србије, Београда и Обреновца. Био је у бројним форумима са савеза Југославије и Србије. Потиче из многих друштава широм наше земље. Понаси се Златном медаљом са Међународне изложбе голубова 1981. године.

У породици Пејаковића голубови се гаје више од 60 година. Као плод дуге традиције и квалитетног узгоја из његових кавеза излетали су најбољи примерци српског високолетача.

Овај човек добро ћудног изгледа, на чијој руци голуб свија најтоплије гнездо, каже нам:

— Најбољи голуб није онај који у ваздуху проведе сате, већ онај који лети у одређеном коридору, који зна

а признање радника је за нас на веће признање.

Међутим, ово није и једино признање Листу „Прва искра“. Године 1984-те, Лист је добио „Мајцвет“, награду Већа Савеза синдика

ТВ БАРОМЕТАР

Не з

Задајући да тврдим да је са мном (а и са

Мајцветом) је пријатељ, а не само ја. И нико бије битно шта се догађа у земљи.

Млађи син вуче ме за руком, досади се сланима, син што им у последње време и за вечеру, како би што маних преноса и извештаја. Богдан

Муж ми неки дан у листа тога на јурији пропегла и то чланом политичком слуху река Хоне речи да се коначно изјасни или пороцица.

Најчешће је затечену. Нико јасно да је политика сада преузела део народа, а народ је како је сада да се повучем? Ако је то и тако што ко и како каже, мени,

У дебати са животним са спатником, чврсто браним заслуге стечене позиције и формулације.

Шта ти мислиш — питају ТВ. Ако си већ толико заслужујеш, можеш да слушаш радио-пегла.

— Ма немој — дрекнем. Хоне да видим оне који говоре.

— За што — чуди се моја је

— Како зашто — одговара неко од оних за говорницом да

— Ти си луда жена — констатујем.

— Можда јесам — кажем

— кувам и пегла. После немој променити и у м

Улице и људи по којима с

ВЛАДА АНСЕНТИЈЕВИЋ — револуционар, борац и народни херој. Рођен је 1916. године у Обреновцу у учитељској породици. Основну школу је завршио у Грабовцу, а гимназију у Сомбору. Године 1934. постаје студент електротехнике у Београду, где се одмах укључује у организованом омладински и студентски покрет. На првој години студија постаје

члан СКОЈ-а, а две године наставнија (1936). и члан Комунистичке партије Југославије.

Године 1939. напушта студије у Београд и долази у Обреновац са задатком да обнови партијски рад. Годину дана наставнија изабран је за секретара Среског комитета КПЈ за Обреновачку општину.

Одмах на почетну рату приступа народноослободилачком покрету. Постављен је у Првог батаљона посавске

ПРИЗНАЊЕ

Пецарашким прибором никада не

рану. Пеца се карабонским штаповима, разноразним машиницама, прибором о коме су први обреновачки пецароши могли само да сањају. А и рибе је, најну риболовци, све мање. Истина сваке друге године се у сарадњи са Комбинатом врши порибање (само ове године је на Потконици бачено око 4,5 тона млађи), али, изгледа да су и загађивачи и рибокрадице све „антривији“.

риболовцима из Велике Горице... и ове године круна успеха — Октобарска плакета Обреновца. Између свих ових признања и награда пронађе се нити дружење, заједничких тренутака и неизбежних пецарашких прича. Њиховим причама се често не верује, али се увен радо слушају.

Риболовци за све ово не треба много. Један мирни кутак на обалама реке... и добар улов. И не заборавите, ако их сртнете с пецарашким прибором никад их не питајте куда су пошли.

Н. Павличевић

РЕНИ СУ...

СРБИСЛАВ БЕГЕНИШИЋ,
ОПШТИНСКИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ:

„Један привилеговани круг људи, у организацијама удруженог рада Општине може неконтролисано да троши средства представљајући гајење, јер у величини колективе није регулисана, самоуправним актима, које може користити иста и на који начин. Онај није ни чудо што на рачун ових трошкова једе и пије и по 12 људи (?), а Тужилаштво не може да реагује. На основу кога прописа? Без обзира на Упутство Републичног већа СС о обавезном нормативном регулисању расположавања средствима представљајући гајење, стање у колективима је најчешће овано.“

Поред слободног пецаја данас се све већа панђња покланају тајничарском риболову. Прави тајничарски дух се осећа од 1973. године када су обреновачки представници први пут учествовали на тајничарима у Београду. Забележено је да су први тајничари били Коста Лозанић, Милан Павличевић, Зоран Јадранин, Аца Николић, али је убрзо тајничарски дух освојио и друге. Данас, Организација има три екипе (две сениорске и једну пионирску) које постинује запажене резултате. Већ годинама су у врху београдског

нога дисcretније,

ЕВА"

сигурно наш највећи редитељ СЛОБОДА су поједине сен Пољанама.

то прича о путницима бестрагије путујују пораја о једном нацији вазда бива иницијатива је уз фотографију спрсни Рио нашој испарцелији кинематографији. филм, ово ремек-дјело српској и филму ати више од свих „шпагета“ који су и душу.

ногуће и немогуће (прентор биоскопа) задовољно су троје вишан у целу предаје дупне пуне да је извињавајући биоскопски шубер се каса, решо и говорила снебицо. НЕМА ВИШЕ

филм „Ко то тамо идици у „Сутјесци“ снимима!

ДИН. — „МАМА — „СИВИ ДОМ“ И

кобија

Мигини
иони

у да у Обреновцу

чествотогодишњем Миги — Миги, једном од ивача расних високогодишњака преко две и половина године, одржаној у године, Мига је освојио.

— Раније су на цени били чувени превратчи, такозвани „точкаши“, највећи Мига и додаје, но, селекцијом и одабирањем дошло се до квалитетног високолетача.

Мигиних 150 голубова живи и копери се у правом птичјем институту, где се укрштајем долази до најбољих примерака. Са поносом истиче Мига да се његови голубови могу срести и у кавезима одгајивача из Австралије и Канаде.

Пре тридесет година Обреновчани су се издвојили из I београдског и основали VII обреновачко друштво које је тада бројало око 30-ак чланова. Сада на територији општине постоји 13 друштава са 600 чланова.

Шездесетих година обреновачки одгајивачи су доминирали на такмичењима широм Републике. Разводњавањем друштава дошло је до стагнације и пада квалитета. Разлог томе је што се Голуб одгаја на примитиван начин са једноличним ренкимом исхране.

— Стичем утисак да смо признати и познатији ван граница наше Земље и да нам се овде не понаша до вольна панкиња, резигнирано прича Мига.

О овој птици, симболу мира, Мига би могао причати сатима. То је птица која везује људе са свих континентних.

Тимским радом до резултата

постигнуте резултате у области информисања у организацијама удруженог рада.

— Планета Обреновца нам је најдраже признање за уложене, скоро тридесетогодишње, напоре у облас-

ти информисања, истакла је Станислава Здравковић, главни и одговорни уредник „Прве искре“. Тим пре, што је ово признање уследило на предлог радника СОУР-а, што значи да су нас они прихватили као своје,

та Београда, '85-те — поводом 27. јуна — Дан самоправљача — Повеља за постигнуто резултате из области информисања у организацијама удруженог рада, њиховим асоцијацијама и јавним гласилима и '87-те — колективно и појединачна признања члановима редакције Савеза синдиката Србије, поводом Дана самоправљача за комплексан једногодишњи рад у средствима јавног информисања.

— Планета општине Обреновац нам је посебно драга што је уследила на предлог оних које информишемо, тим пре, знајући да је најтешче добити признање своје средине, рекла је Ангелина Костић, новинар у Редакцији. То нам даје елан да истрајемо и у најтешким тренуцима. Сличног мишљења је била и колегица Снежана Бараћ.

— Иако је ово признање уследило после 27 година постојања и рада, оно обавезује на нова прегледаштва када је у питању правовремено, брзо и тачно информисање, нагласила је Данка Милосављевић, фотопротпортер, чије илustrације, често, више говоре од речи.

И Зоран Дебељанов, секретар редакције, једнако заслужан, дели радост са својим сарадницима, које за њега кажу — Мушки једно, али вредно.

Са срећом у нове радне победе!

Н. Нинолић

РЕПОРТЕР НА УЛИЦИ

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ
— МАЛО ЗА ПОЧЕТАК

Милорад Глишић, радник „Прве искре“: — Насловна страна новина мора бити привлачнија нано би се и привлачношћу наметнула читаоцима. Монда са којом илustrацијом више и кратним најавама текстова садржаних у листу. Што више краћих текстова, то боље. Више текстова са поднасловима који ће укратко рећи о чему се у тексту говори... У свакодневној трци са временом често не нађем довољно времена за читање дужих текстова.

Драгутин Станојевић, радник ТЕНТА: Имајући у виду оно што је најављено пре излажења новина у летну, нису понудиле објављано. Недо стаје више текстова из новине, из свакодневице, забавних рубрика, огласа, ненограма. Превише просто да је посвећено политичким збивањима која иначе пратимо у дневној шtampi, а обреновачке новине су петнаестодневне.

Нада Марновић, радница „Посавине“: Мало је простора посвећеног младима, њиховим проблемима и на још близи о њима од најмлађих до оних који траже прво запослење. Имамо Дом културе са своим садржајима, али и нафтиће на сваком углу који су привлачнији. Објавите не што и о анонимним личностима у првом реду женама. Има их које за слушају да за њих јавност чује. Објавите нада се нешто где и лепо деси.

Светлана Тодоровић, продавачица у киоску „Борбе“: Било је потребно више реклами о излажењу првог броја обреновачких новина. Насловна страна је монотона и непривлачна. Она треба да привуче читаоца, а садржина да га задржи. С обзиром на периодину излажења „Бајатим“ вестима дати мање простира. Текстови су пре дуги и без илustrација. Слика опаља лицима у парни може освежити страну. Пишите мало и о људима у сенци. Монда... хоби неког од наших суграђана, савети педагога, психолога, лекара. И о томе... зашто обреновачка нема породилиште. Ни један град није блиски Београду, а тако далеко од њега као обреновач.

Милена Поповић, радница „Беогурска“: Прочитала сам их у једном даху, монда због тога што је то први број. Има текстова који замарају, мислим на оне дугачке или баја те вести. Пишите и о ономе што ти шти људе. Дајте који модни детаљ, рецепт, нешто о нутриту становиња, о понашању грађана уопште.

Н. Нинолић

ОКТОБАРСКА НАГРАДА ЛИСТУ „ПРВА ИСКРА“

Новина којој се верује

За скоро 30 година рада лист „Прва искра“ добио бројна признања и постао значајан хроничар развоја свог колективе али и ове општине.

Лист радника „Прве искре“ — Барич, својим 27-годишњим постојањем је био и то остало хроничар развоја СОУР-а, али и овог града. Поводом Дане ослобођења Обреновца, додељена му је колективна Плакета за

тим информисања, истакла је Станислава Здравковић, главни и одговорни уредник „Прве искре“. Тим пре, што је ово признање уследило на предлог радника СОУР-а, што значи да су нас они прихватили као своје,

та Београда, '85-те — поводом 27. јуна — Дан самоправљача — Повеља за постигнуто резултате из области информисања у организацијама удруженог рада, њиховим асоцијацијама и јавним гласилима и '87-те — колективно и појединачна признања члановима редакције Савеза синдиката Србије, поводом Дана самоправљача за комплексан једногодишњи рад у средствима јавног информисања.

— Планета општине Обреновац нам је посебно драга што је уследила на предлог оних које информишемо, тим пре, знајући да је најтешче добити признање своје средине, рекла је Ангелина Костић, новинар у Редакцији. То нам даје елан да истрајемо и у најтешким тренуцима. Сличног мишљења је била и колегица Снежана Бараћ.

— Иако је ово признање уследило после 27 година постојања и рада, оно обавезује на нова прегледаштва када је у питању правовремено, брзо и тачно информисање, нагласила је Данка Милосављевић, фотопротпортер, чије илustrације, често, више говоре од речи.

И Зоран Дебељанов, секретар редакције, једнако заслужан, дели радост са својим сарадницима, које за њега кажу — Мушки једно, али вредно.

Са срећом у нове радне победе!

Н. Нинолић

ТВ БАРОМЕТАР

Не занлањај слику

За разлику од неких мојих колега, ја не могу са сигурношћу да тврдим да је са мном (а и са другима) сасвим ОК.

Ма гледала сам ТВ и раније или ових дана не скидам поглед с малог екрана. Не само код куће. Гледам га (ТВ) и на радном месту и не само ја. И нико брате, не замера, а и како би код мије прије посла и упите природе таква да морам да будем у курсу. Само да није куће! Јер за оно што морам да урадим у кући није битно шта се догађа у земљи и свету.

Млађи син вуче ме за руку и тражи топлу вечеру. Каже да су му досадили сланина, сир, тврди хлеб, и обрнутим редом, што им у последње време на брзину сервирам и за ручак и за вечеру, како би што мање пропустила, ништа од оних директних преноса и извештаја. Богати, има, последица, али издржавам.

Муж ми неки дан у лицу бацио кошуљу коју сам вече пре тога на јуријади пропегла и тоном који није баш годио мом истањачом политичком слуху рекао да размислим о свом понашању. Хоће речи да се коначно изјасни шта ми је прече ТВ и политика или пороцица.

Нашије ме затечену. Никако ми није јасно како њему није јасно да је политика сада преча, да ја више нисам „анонимус“ јер сам део народа, а народ је кажу неки, постао јавна личност, па како ја сад да се повучем? Ако њему, мислим мом мужу, није важно шта ко и како каже, мени, брате, јесте.

У дебати са животним сапутником, можете слободно читати и сапатником, чврсто браним своје на брзину и не уз нарочите заслуге стечене позиције и фотографије, мислим ону пред телевизором.

Шта ти мислиш — пита он, кад би сви седели и само гледали ТВ. Ако си већ толико забраздила и ако те све толико интересује можеш да слушаш радио и успут переш судове, куваш или пеглаши.

— Ма немој — дрекнем. — Не могу се поредити радио и ТВ. Хоћу да видим оне који говоре.

— Зашито — чуди се моја јача половина.

— Како зашито — одговарам му — Да видим да ли ће бар неко од оних за говорницом да поцрвени.

— Ти си луда жена — констатује он.

— Можда и јесам — кажем — али нећу да ових дана перем, кувам и пегдам. После ћемо видети... Можда ће се после ових промена нешто променити и у мом животу.

М. М.

Улице и људи по којима су добиле име

ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ — револуционар, борац и народни херој. Рођен је 1916. године у Обреновцу у учитељској породици. Основну школу је завршио у Грабовцу, а гимназију у Сомбору. Године 1934. постаје студенат електротехнике у Београду, где се одмах укључује у организоване омладинске и студентске покрете. На првој години студија постаје

члан СНОЈ-а, а две године касније (1936). и члан Комунистичке партије Југославије.

Године 1939. напушта студије и Београд и долази у Обреновце са задатком да обнови партијски рад. Годину дана касније изабран је за секретара Среског комитета КПЈ за Обреновца.

Одмах на почетку рата приступа народноослободилачком покрету. По формирању Првог батаљона постав

еног НОП-одреда, 1941. године, Влада Аксентијевић постаје његов ко-месар.

Само годину дана касније, у нуђи свога кума у Грабовцу пао је не-пријатељу у руке и у Ваљевском затвору осуђен на смрт вешањем. Обешен је 27. марта у Обреновцу.

За народног хероја је проглашен 14. децембра 1949. године.

Н. П.

ОНТОБАРСКА ПЛАКЕТА
ОШ „ПОСАВСКИ ПАРТИЗАНИ“

• Марљивошћу, самопрегорним радом и високим захтевима које себи постављају, ученици и наставници оправдали име које школа носи

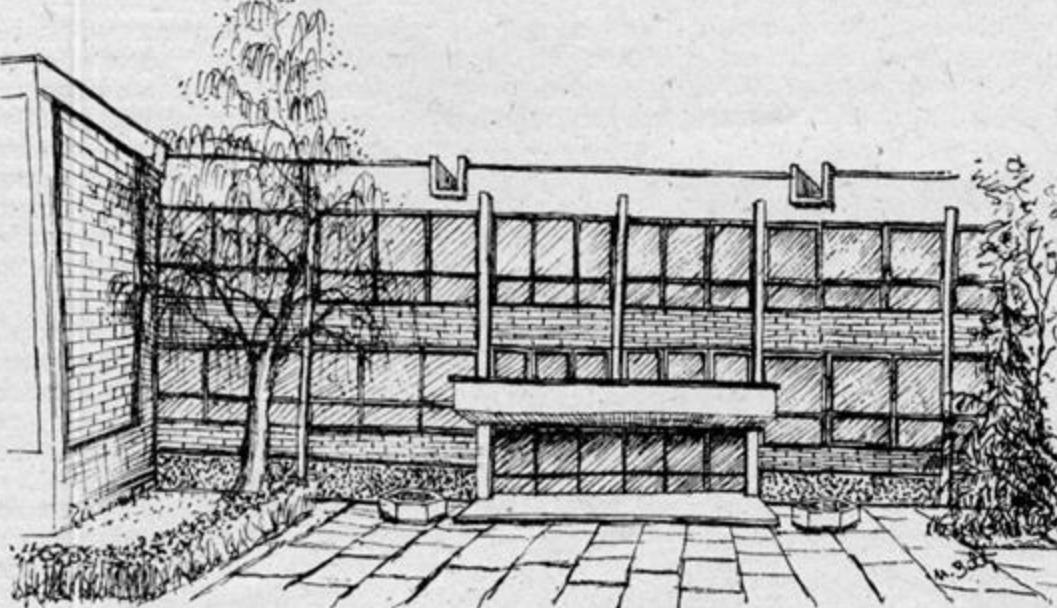
Када је пре 20 година изграђена и нада се испоставило да је, због грешке пројектанта, уместо 70 см изнад, ОШ „Посавски партизани“ пратично укопана 70 центиметара испод општег нивоа, злобници су то могли коментарисати као лош знак. Време је међутим показало да је истина другачија. Школа је постала прави расадник младих талената (се тимо се младих иноватора, песника, математичара, физичара итд.).

На разним такмичењима ученици и наставници свих ових година освајали су разна признања. Од диплома, плаката и пехара до Октобарске плахете Града Београда, (Многи се још сећају времена када су на такмичењу из математике за нике разреде под називом „Ко пре“ београдске школе одустајале чим би се појавили „Посавци“ јер су пет година за редом освајали прво место) а ево ове године припада им је, као колективно признање, Октобарска Планета општине Обреновац.

Двадесет година рада није ни мало ни много за живот једне школе али могуће да се понешто заборави. Но сигурни смо да многи још памте да је на свечаном отварању шк

оле најдражки гост био Коча Поповић, командант Првог посавског одреда, и то да се истакнути борац.

клавир још у школи али смо сигурни да музика и данас одзыва ходницима. Не само сваког другог петка

Цртеж Илије Вићића

иначе париски ћак, у тренутку „изгубио“. Нашли су га, какву, за клавиром. Не знамо да ли је тај исти

нада се заједно са ученицима ОШ „Јован Поповић“ одржавају игранке. Још се памте изванредни мајски

слетови са 600—700 учесника које је посматрао цео град (штета што их више нема).

Стари — бивши ученици вероватно никада неће заборавити своје учитељице, сада већ у пензији, Персију Петровић, Јагоду Ђорђевић, Ружу Стефановић, Наду Арсић и многе друге, а ови садашњи своје са дање учитеље и наставнике јер ове де се негују посебно добри односи ученика и наставника. Иако и ова школа има проблема са простором не одустаје се од ваннаставних активности и дружења.

Већ 15 година траје изванредна сарадња са ОШ „Антон Цветковић“ из братске општине Велика Горица.

Сарадњи са гарнизоном „Бора Марковић“ не треба посебно говорити јер свих двадесет година траје без прекида.

О новијем признању Марина Џаковић, ученица осмог разреда на је: — Пресрећна сам. Поносим се што смо добили ово признање. У нашој школи је заиста дивно. То је моја друга кућа. Посебно сам се обрадовала над смо примили телеграм честитку од братске школе „Антон Цветковић“. Тако се данас сећају генерације ученика и сви који су из ове школе одлазили у „свет одраслих“ и њихови бивши и садашњи наставници — највећа гаранција за нова признања. М. М.

УСПЕХ И НАКО ГА СТЕЋИ

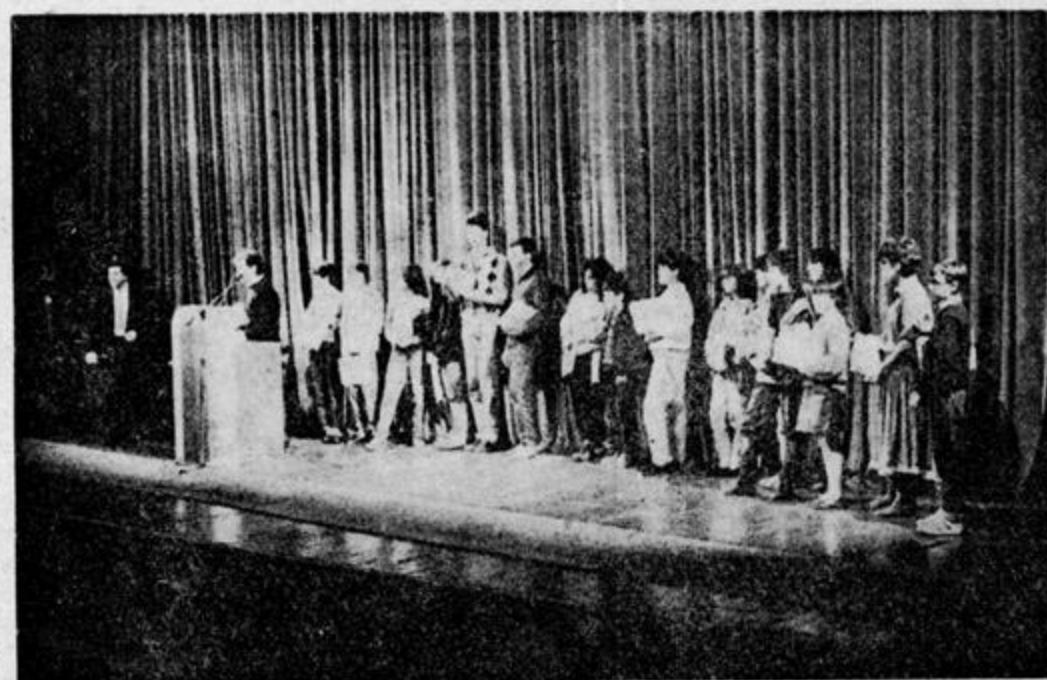
Основцима прегршт признања

Од општинских до савезних такмичења ученици обреновачких школа освојили око четиристотине награда и признања.

Да су обреновачки основци прошле године били заиста вредни и да су својим знањем достојно препрезењивали не само своје школе већ и општину на разним такмичењима

наставник Драгиша Вујошевић. Поред „Змајеваца“ мали сребрњак до били су и Жана Миленић за освојено треће место из физионе и њена наставница Љиљана Вранић дон је

I место у атлетици и његовом наставнику Данилу Бероњи, затим Биљани Благојевић за најбољу литерарни рад и наставници Милеви Војводић, Лидији Димитријевић за ликовни рад и њеној наставници Лепосави Јовановић; Јасмини Илић ученици ОШ „14. октобар“ из Барича за освојено прво место на такмичењу

Они су били најбољи

од општинских до Савезних, потврђује читав низ диплома и других признања која су ученицима и њиховим наставницама уручене ових дана на већ традиционалном сусрету по водом Дана ослобођења Обреновца.

У име Општинске зајединице образовања Сретен Николић, је за постигнуте резултате на општинским и Грађским такмичењима ученицима ОШ у Драневцу уручио 5 диплома ОШ у Скелу 6, ОШ „14. октобар“ у Баричу 13, ОШ „Душан Полексић“ у Грабовцу 19, ОШ „Братство јединство“ у Стублинама 21, ОШ „Посавски партизани“ 51, ОШ „Јован Поповић“ 54, а ученицима ОШ „Јован Јовановић — Змај“ чак 204 дипломе.

За освојена III места на републичким такмичењима мале сребрњаке су добили: Данијела Лазаревић ученица ОШ „Јован Јовановић — Змај“ (из математике) и њена наставница Миленка Маџарац, затим Загорија Матић, ученица исте школе (из биологије) и њена наставница Мара Шевковић, Саша Лукић (за освојено треће место у проналазаштву) и њена другарица Александра Јовановић, Хор ОШ „Јован Јовановић — Змај“ и

Вера Чучуновић ученица ОШ „Посавски партизани“ за освојено III место на литерарном конкурсу добила диплому.

За освојено друго место на републичком такмичењу у атлетици сребрњаке са ликом друга Тита средње величине добили су: Зорица Мирчић, Валентина Кузмановић, Данијела Ракић, Саша Павловић, Владан Калоперовић, сви ученици ОШ „Јован Јовановић — Змај“ и њихов наставник Зоран Бранковић, али и одбојна екипа исте школе. Велики спортисти уручени су онима који су на републичким такмичењима освојили прва места: Мирила Тривић из ОШ „Посавски партизани“ на такмичењу из географије, наставник Слободан Јовичић; Милена Алексић и наставница Гордана Драгачевац за најбољу литерарни рад, Љиљана Вићентић из ОШ „Душан Полексић“ на такмичењу у шаху, Биљана Прелинић из школе „Јован Јовановић — Змај“ и Марија Радовановић и њихови наставници Драгица Вранић и Драгољуб Ристић на такмичењу проналазача. Велики сребрњак припајаје и Дејану Павловићу за освојено

у трајењу решења за ублажавање проблема недостатка школског простора делегати Скупштине општине не су подржали предлог Извршног савeta да се искористи вишак простира у основним школама у Грабовцу и Стублинама. То значи да би ученици чија се настава одвија у „тесним“ школама путовали до више квадрата и светлијих учионица.

Овајако предлог изазвао је бурну реаговања родитеља а и наставника. Истини за вољу они и имају највише проблема. Не само да им недостаје учионички простор већ су због изградње нове школе изгубили и кућињу и спортске терене и двориште па деца из учионица будуће одмах излазе на улицу и магистрални пут.

Све то као и чињеница да почекаје ове школске године нису доће нали у новим учионицама како им је обећано или и страх да због динамике прилива средстава изградња нестане и да се ситуација не по нови и септембра идуће године, на глату их је да уpute својим делегацијама да им се јасно каже: хоће ли првог септембра 1989. ући у нову школу?

Састанак делегације Барича са представницима Скупштине општине Грађеног и Општинског СИЗ-а друштвених делатности показао је да није само Баричани заинтересовани да

се што пре заврши оно што је започето.

Зоран Ђокић, председник Скупштине општине је рекао да је свих 16 београдских општина заузело став да се у идућој години не за почне изградња ни једне нове школе, већ да се сва средства усмере на завршетак већ започетих што да кље, подразумева и школу у Баричу. Осим тога договорено је да Град не да своју сагласност на Плански документ СРС уколико се одлучи другачије.

Ово је потврдио и Славољуб Милјанић, секретар ГСИЗ-а који наје да радови на изградњи школе у Баричу неће стати без обзира што је 2/3 средстава добијених за ову годину већ утрошено и што за завршетак I фазе по грубим прорачунима треба много више новаца него што је планирано. Истини, Република тек половином идуће године одлучује о инвестицијама али то не значи да ће посао стајати. Скупштина Града је већ упутила амандман Републици у коме траје сагласност за одобравање нових финансијских средстава за ову годину с обзиром на високи степен инфлације.

Председник Скупштине је обећао да ће инсистирати код надлежних органа да се у циљу заштите ученика у Баричу ставе ограде поред магистралног пута и канала.

М. Митровић

КУЛТУРНИ ДНЕВНИК

ПОСТ ФЕСТУМ

Минуо је и 88. октобар у овом веку. Што се Дома ти-
че, упркос свенародној беспарици, почело је и са отказива-
њем филмских представа, одржано је онолико програма но-
лико је планирано. Ма како чудно изгледало, континуитет је
настављен. И већ сама та чињеница вредна је пажње. Сва
остала питања готово су ирелевантна.

2.

Одржани су „Обреновачки песнички сусрети“. И ове го-
дине. Упркос свеопштој забринутости, па и немири у Црној
Гори, редовима за црни хлеб, школарци су умели да се пре-
пuste песничима и да у њиховој поезији пронађу мост до
друге обале на којој се не чују свакодневни тешки породи-
чни разговори и телевизијске седнице. Умели су Љуба Руш-
ковић, Јелка Славковић, Драган Алексић, Бранка Радовано-
вић и Лале Андрић да их отрну од свакодневице тако
бремените тешноћама и да им заједничком руном понану
светионик поезије. Бегство из овог нашег света у онај зами-
шљени се исплатило.

3.

Промовисан је часопис „Пален“. Родило се нешто ново
и колико-толико улепшало претешки октобарски дан. Чланови
редацije су стражавали од реакције књижевних посленика.
Испоставило се да је страх био безразлоган. Наравно, при-
меби има, има и пропуста, али је ама баш свима било до
тога да се и ово својеврсно књижевно трагалаштво настави.
Према томе, презнојавање на јулској низи у штампарији об-
реновачкој уз врело олово, исплатило се. Разговор је потра-
јао дugo и сви, они који су ту били, осећали су се свечано.
Над би тако чешће било — живот би био лепши.

4.

Пред 400 и нешто више гледалаца одржана је пред-
става „Браћа по оружју“. Предраг Ејдус и Бранко Џвејић
причуји ми да је ситуација озбиљна. Београдска позоришта
кубуре са гледалиштем. Има и неодржаних представа. Пли-
вају још „Звездара“ и ЈДП, а остали ћојају. Народ се зале-
пио за ТВ екран и не хаје за глумце. А глумци би радије
пред екране него пред популарно гледалиште. И њима је
самима јасно да је оно што играју тек бледа копија живота.
И тако у раскораку, заточеници сопствене судбине, кистаре
те модерне снимнице, дон живот добија све непријатиље
обличје.

5.

ОСИЗ основног образовања доделио награде најбољим
учесницима општинских, градских, републичких и савезних
такмичења. Били и наставници, али не сви. Да ли су их за-
дринали часови, или их је нешто друго помело, тек они који-
ма децу с разлогом пропуштамо, не могаше да дођу и при-
ме признања. А била је прилика да се ода признање стру-
ци, признање просвети о којој мислим само над прочитамо
о малим платама и нерешеним стамбеним питањима.

6.

Одржана премијера документарног филма „Између два
века“. То је документарац о Обреновцу. У сваком случају
врло пристојан. Деца су га лепо примила и то поготово над
су видела своју школу на великом платну, свога директора и
наставнике. Над се појављивала „туђа“ школа негодовали су.
Деца која деца. Мало је приметио да у завршној шпици
филма међу консултантима нема покојног Драгана Куколече,
помоћника генералног директора ТЕНТ-а. Са утиском туге су-
чили смо се, наналост, како брзо заборављамо и људе и
догађаје. Монда не намерно. По ипак, носили нас живот та-
ко брзо да се прошlostи не сећамо?

У ДОМУ КУЛТУРЕ

ОТВОРЕНО ЧИТАЛИШТЕ

У четвртак, 20. октобра, у библиотечком простору До-
ма културе отворено је, ду-
го обећавано, читалиште.

Љубитељима песничке ре-
чи, својим стиховима, пред-
ставили су се песници Влади-
мир-Лале Андрић, познати

писац поезије за децу и Ми-
ладин Тошић.

Док је, својим Сликама
Андрић, дочарао време свог
детинства са турске калор-
ме, каљавих сокака, зарас-
лих пропланака, пруге уског
колосека и „хире“ који во-
зи у незаборав, дотле је То-

шићева поезија изазова и
пркоса у Путовањима, цик-
лусу — Сви моји кловнови
покушај непрестаног најавла-
давања стварног, тежећи ка
ирационалном, да би у крај-
њем исходишту ипак остала
запљубљеник, можда и побед-
ник, људског ума.

Отварањем чи-
талишта, Обре-
новац је доби-
о још један
нови садржај,
а поклоници
поезије прос-
тор у којем ће
се сваког дру-
гог четвртка
слушати тек
створене, још
необјављене,
стихове обре-
новачких пес-
ника.

К. Н.

Песници говоре: Владимир Андрић и Миладин Тошић

НОВЕ КЊИГЕ

/или „Шест је изјутра. Знаш
ли где си?“/

Савремена амерична прича
Предговор и избор Милисав
Савић

Превели: Милена Петровић и
Милисав Савић
Просвета, Београд, 1988.

Милисав Савић се подухва-
тио врло великог и незахвал-
ног посла: извршити избор на
јубољих савремених америчких
прича. Одмах да кажемо: из
врсно је обавио свој задатак.
Наравно, добар удео приликом
избора послужиле су му оце-
не америчких критичара који
су у часописима и сами врши-
ли избор најбољих прича.

У књизи је заступљено 27
прича. Свака на свој начин је
мало ремек дело у психоло-
шкој аналитичкој смислу и из-
разу.

ПСИХОПОЛИС

Књига носи назив по изван-
редној причи „Психополис“
Јана Мекјуена. Интересантна
је чињеница да је он рођен
у Енглеској, једно извесно вре-
ме провео у Америци, али га
амерички часописи непреста-
но објављују. И ова прича је
преузета из антологије The
Best American Short Stories
1978.

Психополис — ја бих га
превео као Град психе, свет
отуђених, занемарених, превра-
рених и одбачених, свет у цар-
ству нарнотина и атомских са-
телита над главом. Посебно
стање човенове психе. У при-
чи „Исаја Бабел“ Р. Д. Скли-
нгса има једна реченица која
ме наводи на констатацију да
је свим причама заједнички
именитель Живот, али накав?

Скилингс: кане: „Та нужнич-
на јама, изгледала је као мрач-
на дневна соба, са сликама чу-
довишно секси-прондрљивих
жен...“

Војни дезертери, самозаљуб-
љеници, весели маштари, мис-
тични сањари, астрологи, уме-
тници, социјално издржавани,
наркомани, промашени, очајни
хедонисти, ћаннути, пропали
студенти безвръзъници и хипи-
ци тетурају се у чудноватом
дефилеу на страницама ове
књиге. Господари су им секс
и дрога. Љубави нема, она је
услутан грчевит спој, без оре-
ла, без нежности. Душа је
„чунгла, мрачна шума, канта
за смеће“. Врло лош знак за
будуће генерације.

Ову књигу можете читати на
сваком месту (осим на рад-
ном) у возу, трамвају, аутобу-
су, парку.

Изврсна књига! Али ће те
се на крају упитати: Шест је
изјутра. Знаш ли где си?

Миладин Тошић

ИЗ ДРУГИХ ЛИСТОВА

„ПАЛЕЖ“

Тако се зове новопокренути часопис за књижевност, културу и друштвена питања који од овог часа почине да излази у Обреновцу. Ваља му пожелети да остане рује бар један део добрих намера које су га мотивисале. Ако би се дало слутити по овоме првом броју концепција је широко заснована а да не излази из прокламоване и најављене платформе. Рубрике су Документи, Проза, Читања, Сведочења, Еколошкија, Легенде. Аутори су углавном домаћи имена, са неким угледним учесницима са стране. У уводнику редакције „палежовци“ и мало подробије истичу разлоге покретања овог часописа. Декларација као и свака слична, тек време треба да овери њену веродостојност. Ту се каже да је часо-

пису задатак и циљ да под-
стиче и омогућава књижев-
но и друго стваралаштво
међу самим Обреновчани-
ма, да окупља стваралачке
снаге и из других сре-
дина, да негује везе са са-
рдиће и добре односе и тако
буде на добро свима и нај-
више својој средини. Разло-
зи су дакле, разумни, чести
макар и да веома личе на
многе сличне изјаве у слич-
ним или истим свечаним
приликама.

Овај обреновачки часо-
пис, који дочекујемо са бо-
зрезервном добродошлицом,
отворио нам се да изнова-
обнови многа питања о моз-
уностима и судбинама ча-
сописа у такозваној унутра-
шњости, што и Обреновца
искаже. Оваквих публика-
ција за које се може рећи
да су успеле заиста има. Но

жда је, код нас пример ча-
сописа Граца најубедљиви-
ји. Часопис који се с не-
стручњем очекује и онда
разграбе зачаст. Сваки број
Граца је, у ствари, књига
тематски јединствена и врло
угледна. Теме су из области
које су у овом часу коњук-
турне, теме су заиста углед-
не и читалачки народ је за-
хвалан. Међутим, такав Гра-
ца није часопис, он је нешто
са свим друго, о часопису
не може бити ни говора. По-

томе је Палеж на добром
пути, у предности чак, ма-
колико часописи били дра-
гоцени па и неопходни. Зато
Палежу и њима сличнима
треба много свести и самос-
вести да је помагање и него-
ванje и осетљивости у сва-
кој средини задатак честан
и веома користан. Под ус-
ловом да се одржава тако-

западни ниво. Пропаст једнога
провинцијског часописа по-
чиње у ономе часу када по-
чиње да објављује позната
или чувена имена, управо
оне њихове прилоге којима
осим гласа аутора ништа
друго не вала. То је први
корак у провинцијализам и
колонијализам на путу са
којег обично нема повратка.

Према томе часопису овакве

судбине просветитељска ми-
сија је врло важна. Подиза-
ње и одгајање стваралачких
потенцијала ту где се он об-
ликује и појављује. Надај-
мо се да ће се то у Обре-
новцу и умети и моћи и да
истинолубивост неће да за-
тажи.

(Напред, Ваљево)

ОСИЗ КУЛТУРЕ ОБРЕНОВЦА

ПРОТИВ УСТАВНИХ БЛОКАДА

У понедељак, 24. октобар одржана је седница Скупшти-
не ОСИЗ културе Обреновца. Разматране су и усвојене про-
грамске оријентације за 1989. годину и упућене на јавну ра-
справу. Усвојен је нови финансијски план за 1988. Посебна
паниња била је посвећена разматрању Нацрта амандмана на
Устав СР Србије. Једнодушно су усвојени предлози Уставне
 комисије скупштине СР Србије и одбачени САП Носова. Пре-
дложен је да се припреми и усвоји Закон о заштити спо-
меника културе на целонупном простору СР Србије. За деле-
гата ОСИЗ из скупштине КПЗ изабран је ЂОСТА ЛОЗАНИЋ,
дон је нови председник Извршног одбора ОСИЗ-а СМИЉА
ЈОВАНОВИЋ, просветни радник из Обреновца.

ФУДBAL: ФИНАЛЕ КУПА

Ефикасни стрелци

ДУБОКО — ОМЛАДИНАЦ 4:1 (1:1)

Игралиште: Радничног. Гледалаца: 500. Стрелци: Павловић у 40 и 79, Мрдац у 64 и 77 за Дубоко, Г. Томић у 9 минуту за Омладинац. Жутити картони: С. Дрењанин, Илић (Дубоко). Ранђеловић Степић (Омладинац). Судија: Велибор Миловановић.

ДУБОКО: Мамузић 7, С. Дрењанин 6, Миловановић 7, В. Варничић 7, Шарчевић 7, Р. Дрењанин 6, Мрдац 8, Цветић — (Станковић 6), П. Варничић 7, Илић 6, Павловић 7.

ОМЛАДИНАЦ: Делић 6, Давидовић 6, В. Стаменић 6, Г. Томић 6, Васић 5, Ранђеловић 5, Милованчевић 6, Н. Стаменић 5, Т. Стаменић 6, А. Томић 6, Степић 6, Комановић 6. Играч утакмице: Мрдац (Дубоко).

ДЕРБИ ОПШТИНСКЕ ЛИГЕ

ПОБЕДА НА ПЕНАЛЕ

БУДУЋНОСТ — ПОСАВИНА 0:0 (3:2)

Игралиште Будућности. Гледалаца: 50. Жутити картони: Врачаревић (Будућност), Петровић, Давидовић, Савић (Посавина). Судија Србољуб Здравковић 8.

БУДУЋНОСТ: Адамовић 8, Тановић 5, Игњатовић 6, Илић 7, Павловић 6, Јеверица I 6, Ристић 5 (Станишић —), Филиповић 8, Лукић 7, Врачаревић 6, Јеверица II 6 (Марковић —).

ПОСАВИНА: Комленски 8, Катић 6, Катлановић 6, Бабин 6, Петровић

РУКОМЕТ — ДРУГА САВЕЗНА ЛИГА (жене)

ЛАКО ДО БОДОВА

РАДНИЧКИ — „ХАЈДУК ВЕЉНО“
(Неготин) 32:14 (15:8)

Хала спортова. Гледалаца: 500. Судије: Дедић и Зрилић (Београд). Седмерици: Раднички 6 (6), „Хајдук Вељно“ 3 (3).

РАДНИЧКИ: Королија, Матић, Шимпрага 7, Ђу固然овић 3, Магаш 3, Иванковић 1, Бузејић 3, Милинковић, Милачић 9, Лазић 1, Маговец 5, Симић 5.

„ХАЈДУК ВЕЉНО“: Перишић, Лападатовић, Тошић 2, Тодоровић, Поповић 8, Сандуловић 1, М. Ђорђевић, Н. Ђорђевић, Живановић, Вујић 3, Стојановић.

Збуњеност домаћих рукометашаца на самом почетку зналачи су ис

овогодишње финале Купа ослобођења Обреновца протекло је у знаку фудбалера из Мале Моштанице. После прошлогодишњег „никса“ у финалу против Будућности из Звечана, играчи Дубоког посебно су се ангажовали за овогодишње финале. Мада су фудбалери Омладинца из Великог Поља први дошли у воћство из слободног удараца преко Г. Томића, играчи Дубоког нису се предавали. Близим контра нападима и бодљом игром за кратко време су разбили све илусије Великопољаца и гловима са крила двоструких стрелаца за Павловића и Мрдана заслужено тријумfovали и освојили пехар.

После завршене утакмице капите ну победничке екипе Мрдану пехар и фудбалску лопту предао је Зоран Јадранин, секретар ССРН Обреновца, а пораженима само лопту.

Предраг Динић

7. Миливојевић 6, Матић 6, Обрадовић 5, Давидовић 6, Ђурић 5, Стаменић 5 (Савић 5).

Играч утакмице: Филиповић (Будућност).

Дерби Прве општинске лиге број ће се заборавити јер је приказан слаб фудбал. Наиме, гости из Стублена остварили су намеру да „стигну“ до једанаестераца, али њихови стрелци били су непрецизни па бод заслужено остаје у Звечану.

Стрелци из једанаестераца: Лукић, Филиповић и Илић (Будућност), Савић и Обрадовић (Посавина).

РУКОМЕТ — СРПСКА ЛИГА (жене)

ЛАКО ДО БОДОВА

РАДНИЧКИ — „ХАЈДУК ВЕЉНО“
(Неготин) 32:14 (15:8)

Хала спортова. Гледалаца: 500. Судије: Дедић и Зрилић (Београд). Седмерици: Раднички 6 (6), „Хајдук Вељно“ 3 (3).

РАДНИЧКИ: Королија, Матић, Шимпрага 7, Ђу固然овић 3, Магаш 3, Иванковић 1, Бузејић 3, Милинковић, Милачић 9, Лазић 1, Маговец 5, Симић 5.

„ХАЈДУК ВЕЉНО“: Перишић, Лападатовић, Тошић 2, Тодоровић, Поповић 8, Сандуловић 1, М. Ђорђевић, Н. Ђорђевић, Живановић, Вујић 3, Стојановић.

Збуњеност домаћих рукометашаца на самом почетку зналачи су ис

користиле гође из Неготина и повеле са два гола разлике. Међутим, ова неизвесност трајала је само пет минута када су домаћи изједначиле и прешли у воћство. Од тог тренутка почeo је да „тоне“ рукометни брод гостију и тријумф домаћих рукометашаца. Близим ацијама, на моменте духовитим комбинацијама, из минута у минут рукометашице Радничког освривале су убедљivo воћство. Да је у првом полувремену Маговец био мало снапланјивија, победа Радничког била би убедљивија.

Суђење Дедића и Зрилића заслужује највећу оцену, баш као и играчица за фер — плеј и конкретно по нашање.

РУКОМЕТ — СРПСКА ЛИГА (мушкарци)

РУТИНСКИ ДО ПОБЕДЕ

РАДНИЧКИ — УНИВЕРЗИТЕТ

Хала спортова. Гледалаца: 100. Судија: Стевановић (Смедерево). Седмерици: Раднички 8 (5), Универзитет 10 (7), Искрчење: Раднички 4, Универзитет 6 минута. Црвени картони: Величковић (Раднички), Ћрњаковић (Универзитет).

РАДНИЧКИ: Живковић, Бероња 5, Стојановић 8, Степановић, Радовић 3, Џевановић 2, Билбија 1, Драгићевић 10, Секулић, Величковић 7, Дабовић, Марновић.

УНИВЕРЗИТЕТ: Марјановић, Мицић, Петровић 5, Поповић, Ђубовић 8, Шарчевић 1, Филиповић 3, Ђелић 6, Ђорђевић, Лучић 3, Ћрњаковић 3, Мантеј.

Изванредном игром, нарочито у првом полувремену, рукометаши Радничког разбили су све илусије гостију из Београда да могу тријумфовати. Од самог почетка, играчи у црвеним дресовима кренули су силовити, не дозволивши ни једног тренутка да их Београђани угрозе. Изванредном одбраном Живковић је просто давао подстrek својим суграчима који су немилосрдно тресли мреју гостију.

Воћство од 12 голова разлике у првом полувремену, озбиљно је угрожено у наставку сусрета. Наиме, у том периоду рукометаши Радничког играли су помало збуњено, што су гости искористили и „истопили“ воћство домаћина. Међутим, у финишу сусрета домаћини су смогли снаге и на крају заслужено тријумфовали.

ШАХ — КВАЛИТЕТНА ЛИГА

РАД — „ДРАГАН МАРКОВИЋ“ 4:5:5

Резултати: Гавела — Ђурић реми, Павловић — Секулић 0:1, Спасојевић — Михајловић 0:1, Савић — Катанић 0:1, Недељковић — Спасојевић 1:0, Ристовић — Станковић 1:0, Драгашевић — Вујић 1:0, Велимирко вић — Вићентић 0:1, Дробњак — Станковац 0:1, Иванчин — Врељански 1:0.

Победом против директног конкурената Рада шахисти „Драгана Марковића“ са освојених 59 поена најбољи су кандидати за освајање насловна првака и квалификање у другу савезну лигу.

ОБРЕНОВАЧКА ОПШТИНСКА ЛИГА

СТРАДАЊА ФАВОРИТА

Карантинске 11 кола општинске лиге су порази аспираната за право место ОФК Барича и Стрелца, половичан успех Будућности, некомплетан долазак лидера Саве у Велико Поље као и прва победа ОФК Љубинића.

У Обреновцу бивши члан Прве београдске лиге, Слобода забележила је другу победу и то против ОФК Барича, тима који озбиљно конкурише за овогодишњу титулу. За Слободу голове су постигли Смолић, Ђабић и Ранђеловић а за госте Радмиловић и Нешковић.

Водећа екипа, Сава из Скеле, није се појавила у одређено време на утакмицу са Омладинцем из Великог Поља. Из разговора са главним судијом Велибором Миловановићем, са знали смо да се у 13 часова и 18 минута појавила једна група од пет фудбалера на игралиште Омладинца, али судију ништа нису обавестили. У 13 и 25 часова на терен су се појавили и остали играчи Саве, али судија Миловановић поштујући одлуку Конференције ОФС Обреновац, закључио је протокол јер се гостујући фудбалери нису појавили на терен до 13 часова и 15 минута.

У Дражевцу Раднички из Кртишке, после воћства домаћина од 2:0, успео је да изједначи и бољим извођењем једанаестераца освоји и један бод. Голове за домаћине постигли су Степановић и Пантић, док је Јовановић са два постигнута гола био најефикаснији у Радничком.

Резултати ● Резултати ● Резултати

ФУДБАЛ

ДРУГА СРПСКА ЛИГА

Јединство — Раднички 1:1 (7:6)

БЕОГРАДСКА ЗОНА

Палилулац — Прва искра 4:0 (3:0)

ПРВА БЕОГРАДСКА ЛИГА

Борац — Победа 2:1 (0:0)

ОФК Заб. — Раковица 1:5 (0:4)

Кненевац — ОФК Уров. 1:0 (0:0)

Сремчица — ОФК Рвати 5:1 (2:0)

ШАХ

ДРУГА БЕОГРАДСКА ЛИГА

Братство и јединство — Палеј 3:5:6,5

ТРЕЋА БЕОГРАДСКА ЛИГА

Барајево — Дудови 1 : 9

ОДБОЈКА

БЕОГРАДСКА ЛИГА (мушкарци)

ТЕНТ — ИЛР Железник 1:3

КОШАРКА — СРПСКА ЛИГА (жене)

УПОРНОСТ СЕ ИСПЛАТИЛА

Хала спортова. Гледалаца: 200. Судије: Дуловић и Ђулија (Чачак).

РАДНИЧКИ: Ђушић, Војиновић, Ђанковић 12, Максимовић 30, Томовић 19, Катарчевић, Бељинац 5, Димитријевић 12, Руничић 3, Гарин.

ЈУГОЕКСПРЕС: Џевановић, Белезада, Димитријевић 1, Транко 15, Милошевић, Стојановић 13, Благојевић 1, Ђошковић 15, Миловић 25.

КОШАРКА — ДРУГА СРПСКА ЛИГА

РАДНИЧКИ — МЛАДОСТ (Лучани) 99:82 (54:37)

Хала спортова. Гледалаца: 300. Судије: Рајић и Антонић (Ваљево).

РАДНИЧКИ: Платанић, Савић, Јовановић 4, Јукић 19, Ђурић 3, Илић 26, Марковић 4, Ниро Савићевић, Вашић 19, Јованчић 2, Перећић 5, Синђелић 17.

МЛАДОСТ: З. Протић 5, Малетко вић 11, Павловић, Голубовић 22, Матовић 9, Михајловић, Т. Протић 14, Богићевић 16, Ницовић 5, Недељко вић, Милорадовић.

ПИОНИРСКЕ РАДНИЧКОГ ПРВАНИЈЕ БЕОГРАДА

Најмлађе рукометашице Радничког победнице су овогодишњег прве ностраја Београда и тако потврдиле талент и рукометну раскош. Ова победа утолико је значајна јер су играле у конкуренцији вршњачких познатих београдских клубова Радничког, Вондовца и ОРН Београда. Поред де војица заслуга за овај тријумф припада и њиховом тренеру душану Савићу.

СТРАНА 11

МУЗЕЈСКА БИБИОЛОГИЈА

<div data-bbox="690 82 883 93" data-label="Page

Изложба

„Србија у Балканским ратовима 1912—1913“

Галерија Дома културе
(10. XI — 27. XI 1988.)

После одржане нумизматичне изложбе из Музеја града Београда у новембру се у галерији Дома приређује још једна музејска изложба. Реч је о тематској изложби „Србија у балканским ратовима 1912—1913“. Неколико аутора из Историјског музеја Србије су успешно организовали ову изложбу поводом 75-годишњице Првог балканског рата. Изложба је до сада обишла многе градове по Србији (Београд, Крушевача, Трстеник, Врачанска Бања). Следеће године ће гостовати и у Паризу.

Од 60 експоната колико изложба садржи заступљен је архивски материјал, фотографије, штампа, естампе, делови војничких одеће, медаље, оружије. Ту су и уметничке слике Паје Јовановић и Павла Васића који су сликали мотиве из балканских ратова, официрска блуза Драгутина Димитријевића „Алиса“, златна и сребрна медаља „Милош Обилић“.

Изложба би требало да подстакне Обреновчане да јој приђу са посебним интересовањем, посебно што је по први пут организована једна оваква изложба и на доказ јавности стављен значајан материјал који представља велики допринос познавању балканских ратова који су имали неоспоран допринос од епохалне историјске важности у ослобађању балканских народа и настанку Југославије.

ПРОРАДИО БАЗЕН

Затворени базен обреновачког купалишта већ од краја минуле недеље прима посетиоце. Грађа ће под куполом затвореног базена трајати практично све до почетка нове летње сезоне. Базен ради свакога дана. Рекреација и пливање починују већ од 7,30 и трају до касних вечеरњих сати. Наравно, пливање се одвија под надзором стручњака и лекара. Поред базена ту је сауна и

трим кабинет. Ресторан је отворен у време рада базена, дакле, током читавог дана.

Поред заинтересованих радника обреновачких колектива редовни посетиоци, у оквиру наставе физичког образовања, биће и ученици обреновачких основних и средњих школа.

Вода се, наравно, свакодневно хемијски и бактериолошки контролише. Поред дневне, можете купити и месечне карте. Све информације на тел 871-701 (Дом) и 873-690 (базен).

Филмске премијере

„Обреновац између два века“

14. октобра после завршене свечане седнице Скупштине општине премијерно је приказан документарни филм о Обреновцу, „Обреновац између два века“. После премијерног извођења филм је видео већи број обреновачких ђака, а биће прилике да га види и шире обреновачко грађанство. Иначе овај филм је већ неколико година снимала екипа „Филмских новости“ на челу са редитељем Мићом Димитријевићем. Филм је за сада примљен са великим симпатијама, и сви који су погледали филм похвално су се о њему изразили. Филм приказује старе делове града којих више нема, старе вашаре, сточну пијацу, старе занате и све оно што је давало печат некадашњој обреновачкој варошици и након је то поетично рекао редитељ све оне „мале баште са цвећем су се сада попеле на балконе нових вишеспратница“. Ова реченица најбоље показује основни редитељев мото за филм који је од до краја испоштовао.

ПРОГРАМ ДОМА КУЛТУРЕ

(1—15. новембар)

Уторак, 1. XI

Д о м

Редован програм

„Пален“: „Без Милости“ (17,30 и 19,30)

Среда, 2. XI

Д о м

Редовне активности

„Пален“: „Без Милости“ (17,30 и 19,30)

Четвртак, 3. XI

Д о м

Трибина ОКССО: „Место и улога школске омладине у савременом свету“ (17,00)

„УГЛЕДНИ ГРАЂАНИН“, комедија Фадила Хаџића у извођењу позоришта „Пријатељи“ (17,00 и 19,30)

„Пален“: „Злонокна сила“ (17,30 и 19,30)

Петак, 4. XI

Д о м

Отварање изложбе обреновачких гопубара (13,00)

„ПРИЧА О СЛОВИМА“, музички програм у Обданишту

„Пален“: „Филмски маратон“ (19,30)

Субота, 5. XI

Д о м

Рукомет: „РАДНИЧКИ“ — „ИМТ“ (мушкарци) у 18,30

„Пален“: Редован програм (17,30 и 19,30)

Недеља, 6. XI

Д о м

Фilm за најmlаđe (10,30)

„Пален“: (Редован програм у 17,30 и 19,30)

Понедељак, 7. XI

Д о м

Тематска конференција о запошљавању (18)

„Пален“: (Редован програм у 17,30 и 19,30)

Уторак, 8. XI

Д о м

„КУЋА ПОРЕД ПРУГЕ“ (19,30) домаћи филм, победник фестивала у Пули

„Пален“: „Приручник за секс“ (17,30 и 19,30)

Среда, 9. XI

Д о м

„Између два века“, документарни филм о Обреновцу за децу из Обданишта у 10 и 11

„Пален“: „Приручник за секс“ (17,30 и 19,30)

Четвртак, 10. XI

Д о м

Отварање фотодокументарне изложбе: „Србија у балканским ратовима 1912 — 1913“ (19)

Читалиште — вече ДРАГАНА НИКОЛИЋА (19,30)

„Пален“: „Игра у подземљу“ (17,30 и 19,30)

Петак, 11. XI

Д о м

Концерт народне музике „ХИТ ГОГОДИНЕ“ (20)

„Пален“: „Игра у подземљу“ (17,30 и 19,30)

Субота, 12. XI

Д о м

Рукомет (жене) „РАДНИЧКИ“ — „МЕДИЦИНАР“ (Шабац) у 19 сати
„Пален“: „Играј или умри“ (17,30 и 19,30)

Недеља, 13. XI

Д о м

Фilm за најmlаđe (10,30)

„Пален“: „Играј или умри“ (17,30 и 19,30)

Понедељак, 14. XI

Д о м

„БОЈА НОВЦА“ („ФЕСТ '88.“)

Пол Њумен, Том Круз

„Пален“: „Мост који не води никад“ (17,30 и 19,30)

Уторак, 15. XI

Д о м

„РУЖЕЊЕ НАРОДА У ДВА ДЕЛА“ (19,30), Представа Југословенског драмског

„Пален“: „Змајева игра смрти“ (17,30 и 19,30)

Благајна ради од 9 — 11 и од 18,00 до 19,30. Информације и резервације на тел. 871-701. — Улазнице можете добити и у вашој ООСС.

ПРЕПЛАТИТЕ СЕ НА

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

„Ружење народа“

Обреновчани ће поново видети је дну сјајну представу „Ружење народа“ то у истину и јесте. То је, свакако, најбоља, или једна од најбољих, југословенских представа данас. Драму је написао Слободан Селинић, а редитељ је Дејан Мијач.

Улоге тумаче: Милош Жутић, Тасиће Узуновић, Иrfan Mensur, Слободан Бештић, Миодраг Радова-

новић, Радослав Миленковић, Бранко Цвејић, Лане Гутовић, Марко Баћинић, Цвијета Месић, Тони Лауренчић, Драган Петровић, Оља Брајовић, Михаило Костић, Боривоје Кандић и други.

Већ сама имена довољно назују о најбољој представи реч. „Ружење народа“ биће, ван сваке сумње, позоришни догађај ове године у Обреновцу. Можете ли га пропустити.

Песнички сусрети

„Ау што је школа згодна, лечи леност и самоћу“ — на же Ршумовић у једној од пе сама намењених најmlађима, а било је још згодније и лепше кад су се у оквиру Обреновач

них песничких сусрета Ршумовић и његове колеге Драган Алексић, Владимира-Лале Андрић, Бранка Радовановић, Јелена Славновић, срели очи у очи са обреновачким основцима.

Препуна сала Дома културе орила се од весelog дечијег

смеха и аплауза који су наши малишани упутили својим омиљеним писцима, у знак захвалности за стихове које су им поклонили.

Искористили смо прилику да након Сусрета поразговарамо са Љубivoјем Ршумовићем једним од најомиљенијих дечијих писаца данас.

Деца су данас топло по здравила, говорила су стихове заједно са Вама. Шта мислите о оваквим сусретима?

— Сусрети су прилика да проверим колико је оно што сам написао добро. Данас сам говорио стихове који су одавно свима знати и опште прихваћени. Прихватила су их и деца Обреновца. Илан мислим да треба пронаћи нове форме разговора, успоставити приснији контакт.

— Дечија поезија данас?

— Још увек траје радост детињства. Међутим питам се до кога ће то детињство, с обзиром на све што се дешава, бити такво. Осећам да је дошло време да нешто мењамо и у дечијој поезији. Да им наћемо истину и сучимо са животом.